WEEKBLAD

NEDERLAND : 25 ct (voor abonné's).
30 ct (losse nummers).
BELGIE : 4 frank per nummer.

ROBBEDOES

12e JAARGANG. — Nr 522. — 30 MAART 1950. — 24 BLZ.

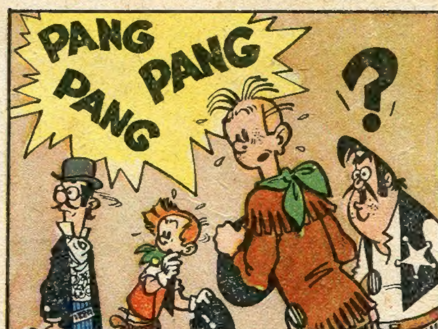

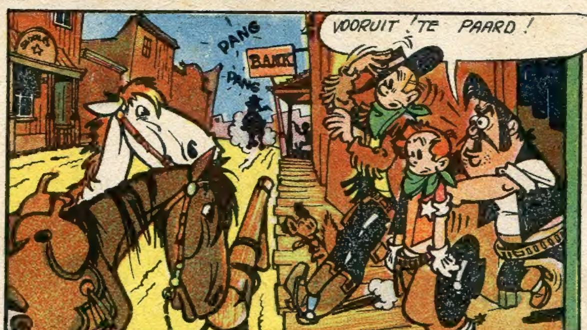

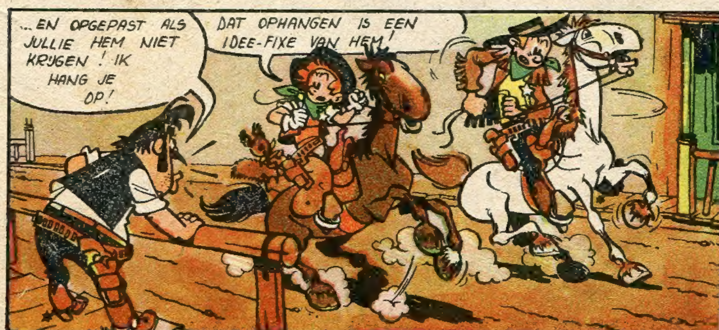

LUCKY LUKE

NA EEN HEERLIJKE DAG IN DE PRAIRIE ZITTEN DE COWBOY'S GEZELLIG OM HET KAMPVUUR

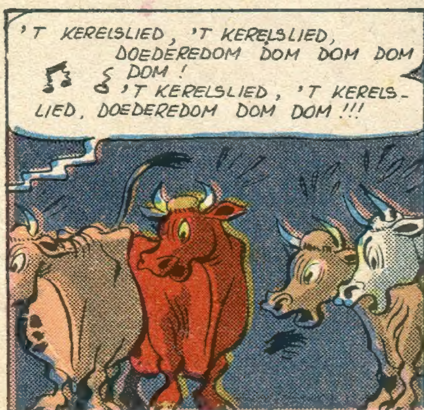

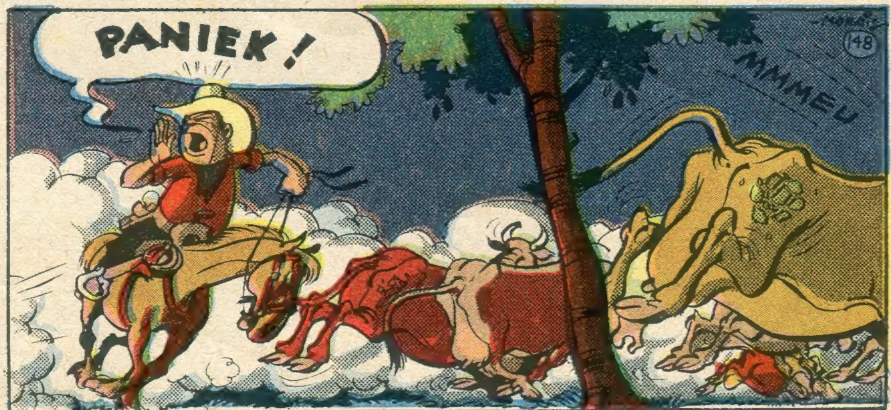

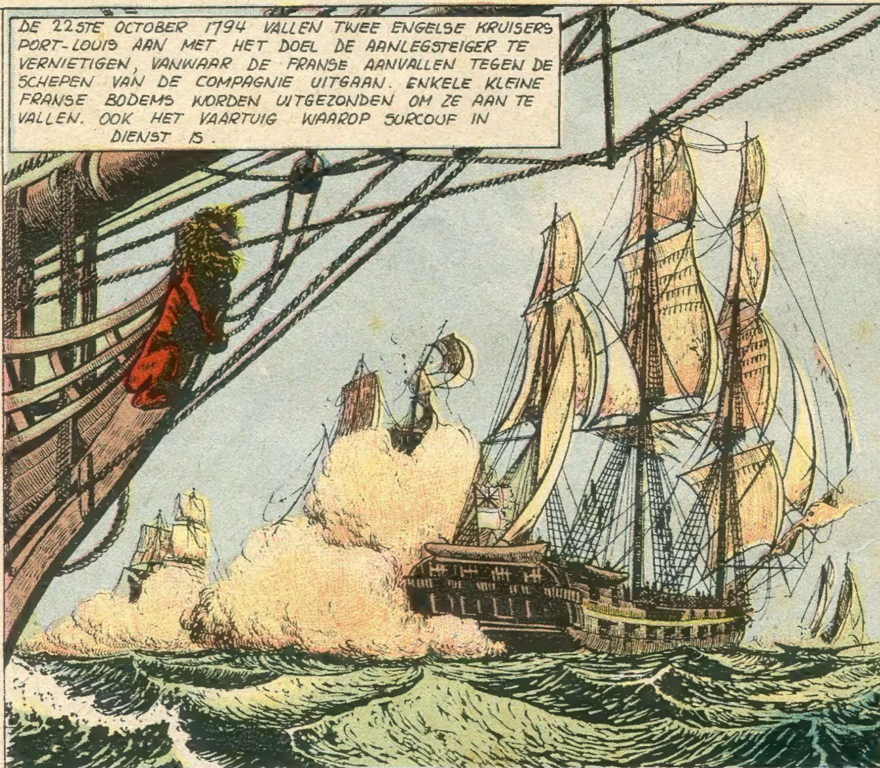

SURCOUF DE KAPERSKONING

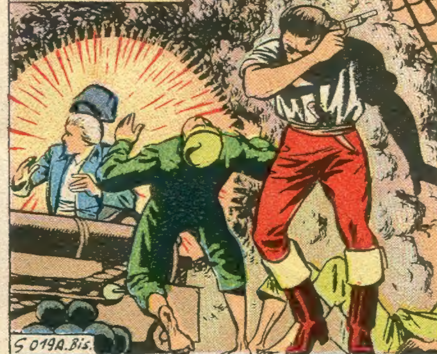

DE MASKARENEN EN REUNION WORDEN DOOR DE ENGELSEN GEBLOKKEERD. SURCOUF NEEMT DIENST OP EEN DER SCHEPEN DIE DE EILANDEN ZULLEN VERDEDIGEN.

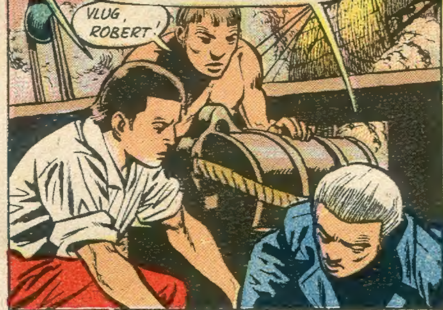

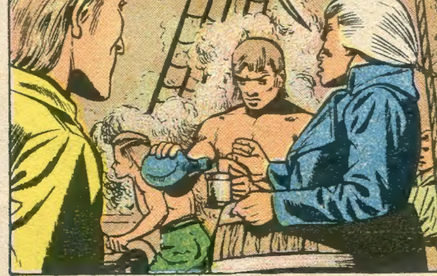

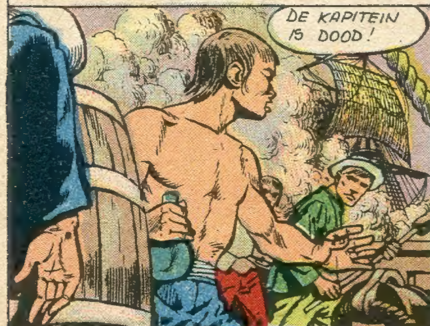

Een snijdende vergelijking

Janssens en Peeters, twee Kempische boeren, hadden een meningsverschil, dat volgens hen alleen voor de rechtbank kon beslecht worden.

Op de dag van de uitspraak luisterden beiden met bewondering en ontzag naar het pleidooi van hun respectieve verdediger.

Ze waren er stellig van overtuigd, dat de welsprekendheid van hun advocaat de zaak zou beslechten.

Hoe de uitspraak luidde, is niet precies meer bekend. Alleen wordt er verteld, dat boer Janssens na de zitting zag hoe zijn verdediger op Peeters' advocaat toeliep. Hij schudde de man, die hem daarnet de huid had volgescholden, hartelijk de hand.

— Zoals afgesproken kom je dus vanavond op ons familiefeestje, niet ?

— Je mag er op rekenen, klonk het antwoord.

Janssens was verontwaardigd.

— Ik kan u mijn vertrouwen niet meer schenken, meester, zei hij. Daareven in de gerechtszaal scheen u de verdediger van mijn vijand levend te willen villen en nu geeft u hem een afspraak !

— Och kom, antwoordde de advocaat. U begrijpt er niets van, beste vriend. Advocaten zijn als de bladen van een schaar. De beide lemmers gaan wel op elkaar los, maar ze snijden elkaar nooit. Alleen wat er tussen komt moet er aan geloven !

RODE VLEUGEL en de MALEISE KRIS

(20)

KORTE SAMENVATTING. — **De jongens van de Rode Vleugel hebben het opgenomen tegen een bende zeerovers, die ergens in de omgeving van Java hun schuilplaats hebben. Nadat ze de Maleise Kris uit hun schuiloord hebben gejaagd, begeven ze zich naar Manilla. Met Li-Tsjang, de vader van Mou-Tse, beraamt de Grote Baas plannen om de Maleise Kris op te sporen. Met zijn jongens en een handjevol sterke kerels, die Li-Tsjang hem aan de hand heeft gedaan, begeeft hij zich naar Borneo. Ze varen de Toesan op, een bergstroom, die hen diep in het binnenland brengt. De helpers van de Grote Baas : Chinezen, een soort gorilla-mensen en de drie H's, krijgen onder elkaar ruzie. De Grote Baas komt tussenbeide.**

Die rustige stem, waarin de ingehouden woede trilde, deed een wonder. Het groepje vechters viel in één enkel ogenblik uit elkaar. De gorillamannen bleven midden op het slagveld staan met gebogen hoofd en hangende armen en keken de Grote Baas wezenloos aan.

De Chinezen gingen zwijgend samen in een groepje staan en wierpen, ondanks de geladen atmosfeer, elkaar olijke blikken toe. De drie H's begonnen de ontbrekende delen van hun uitrusting bij elkaar te zoeken. Ze knoopten hun halsdoeken, schikten hun uniform, klopten het stof af en kamden met opengespreide vingers door hun haar. Toen ze eindelijk klaar waren, gingen ze op een rijtje staan en klapten hun hakken tegen elkaar. De gewone symmetrie was echter wat geschonden, want Harris' lip bleek gespleten door een vuistslag van Tounar en een van Hudsons' wenkbrauwen was lelijk gezwollen en bloedde.

De jongens van de Rode Vleugel voelden zich echter niet trotser dan de verslagen vechtersbazen. Bij afwezigheid van de Grote Baas waren ze in zekere zin verantwoordelijk voor orde en tucht in het kamp en niemand van hen had eraan gedacht, daar een stokje voor te steken. Integendeel, ze waren er rondom gaan staan en, al hadden ze niets gedaan om de vechtenden op te hitsen, ze hadden toch ook niets gedaan om hen met elkaar te verzoenen of hen tenminste te scheiden.

Eindelijk maakte de Grote Baas een beweging. Tot nu toe was hij onbeweeglijk blijven staan. Hij keek eerst zijn jongens aan en zei dan kortaf :

— Ik had gehoopt, dat jullie tenminste je niet als wilde dieren zouden hebben gedragen. Maar ik geloof, dat ik me illusies gemaakt heb. Ik houd meer van mensen, die elkaar te lijf gaan dan van kerels, die ernaar staan kijken en zich zo amuseren !...

Jan werd rood als een kalkoen en hij zag dat Karel verlegen in het zand met de punt van zijn schoen figuren stond te tekenen.

Jan greep zijn revolver en schoot zonder te mikken naar de reusachtige muil, die zich geen meter van Herbert opensperde.

Het was voor de jongens een harde noot, zo in het openbaar door de Grote Baas onder handen te worden genomen! Ze waren in zekere zin één met hem. Ieder van hen had een of andere keer zijn leven aan hem te danken — zoals Tsjeng onlangs nog — op de talrijke expedities, waarbij ze meer dan eens hun huid gewaagd hadden.

Het verwijt van de Grote Baas was als een barst in de vriendschap, die hem verbond met de jongens van de Rode Vleugel. Ze verachtten zichzelf, omdat ze niet in staat gebleken waren te handelen, zoals hij het van hen verwachtte.

Een voor een dropen ze onder een of ander voorwendsel af. Joe begon hout te hakken als een dolleman, Karel verdiepte zich in de aanschouwing van het keukengerei, terwijl Jan ineens de dringende behoefte voelde, om de zakken rijst te gaan tellen.

Weldra stond er geen enkel lid van de Rode Vleugel meer in de open plek, behalve de Grote Baas.

Toen keek hij de anderen aan en voer uit :

— Een mooi stel zijn jullie! Elkaar zomaar in het haar vliegen, omdat jullie denken, dat men je beledigd heeft. Jullie zijn beste kerels, maar er is een domme vergissing in het spel. We hebben allen hetzelfde doel. Als we nu onder elkaar herrie en ruzie beginnen te maken en tweedracht zaaien, komt niemand van ons levend uit de jungle!..

» Jin-Ho, jij en je mannen moeten er voor zorgen, de drie H's niet voor de gek te houden. Kies een ander slachtoffer voor jullie poetsen. Je kunt er mij voor gebruiken, als jullie daar zin in hebben!

» En jullie, drie H's, probeer eens te begrijpen, dat we allemaal vrienden onder elkaar zijn. Vrienden moeten van elkaar iets kunnen verdragen, als er geen kwade bedoelingen in gemengd zijn.

» Jij, Tounar, als je er op los wil slaan, sla dan op de vijand, maar niet op je vrienden begrepen!

Zonder antwoord af te wachten, liep de Grote Baas met grote passen het bos in.

HOOFDSTUK XXII

GEVECHT TEGEN DE KROKODIL

De volgende dag drukte er een zekere beklemming op het kamp. De jongens vermeden zoveel mogelijk alleen te zijn met de Grote Baas en zelfs als ze onder elkaar waren, was er af en toe een, die geërgerd bromde :

— Hoe idioot toch...

De drie H's waren vol wroeging, zaten in een hoekje samengedrumd en wezen iedere toenadering af met een onverstaanbaar, éénlettergrepig woord. Alleen de Grote Baas slaagde er in, hun een beschaafde volzin te ontlokken.

De Chinezen waren echte kinderen. Ze aapten de drie H's niet meer na maar wel Joe, Jan en de grote Karel met zijn karakteristiek schoudergezwaai.

— Karel, ze houden je voor de gek.

— Ik weet het, beste kerel, maar ik heb geen zin om een luchtreisje te maken met onzachte landing.

De gorilla-mannen hadden het vroeger leventje hervat, onverstoorbaar, en goochelden met zakken rijst of het luciferdoosjes waren.

Dagenlang stelde de Troesan het

geduld en het uithoudingsvermogen van de mannen op een zware proef. Voortdurend belandden ze in stroomversnellingen en moesten ze alles weer aan land sjouwen. Maar eindelijk werd de stroom regelmatiger, vloeide het water met dezelfde snelheid. De prauwen schoven onder het reusachtig bladerdak van de jungle. Het leek wel een tunnel boven hun hoofd, die zonder einde was. De stroom werd echter smaller en smaller en de jongens merkten, dat het al mogelijk zou zijn om van de ene oever naar de andere te zwemmen of van de ene oever naar de andere met een revolver te schieten.

Dat verhoogde natuurlijk het gevaar. Wie weet, wat zich verborgen hield achter die groene muur, aan beide kanten van de stroom, of zelfs in het bladerdak? Misschien stonden hele regimenten soldaten van de Maleise Kris aan de oever opgesteld, volgden hen dag en nacht en wachtten het geschikte ogenblik af, om hen te overvallen. Als men hen overviel, terwijl ze midden in de stroom voeren, zouden ze allen, van de eerste tot de laatste neergekogeld worden, zonder zelfs een poging te kunnen doen om weerstand te bieden.

De Grote Baas wist dat alles heel goed, maar hij moest zijn kans wagen. De stroom was de enige weg, waarlangs ze het land binnen konden dringen. In de brousse zou het gevaar voor hinderlagen nog groter geweest zijn. Om nog te zwijgen van insecten, slangen en wilde dieren.

De prauw van de drie H's was altijd voorop en de drie Australiërs deden hun dienst uitstekend. Twee keer al hadden ze er bijna het hachje bij ingeschoten. Een keer, toen ze dicht bij de oever voeren om een verdacht bosje te onderzoeken, zag Harris ineens een enorme boa constrictor uit de takken naar beneden slingeren, recht op hen af. Met een vlugge manœuver had hij de prauw van de oever gestoten en de boa was in het water geplonsd, juist op de plek waar ze zich een ogenblik tevoren bevonden. Het scheelde maar enkele centimeter.

Diezelfde dag galmde plots een kreet over de stroom. Joe, die de prauw van de drie H's volgde, ging ook aan het brullen.

— Hun prauw is gekanteld!

Iedereen wist, wat zoiets beduidde. Maar al te dikwijls waren de lichte houten vaartuigjes rakelings langs de gapende muil van een krokodil geschoten. De monsterachtige beesten zouden natuurlijk van de gelegenheid gebruik maken...

Met forse slagen roeiden de prauwen naar de plaats van het ongeluk. De jongens van de Rode Vleugel grepen hun geweer. Maar toen Jan op de plaats van het drama als eerste aankwam, zag hij onmiddellijk hoe weinig ze met hun wapens konden uitrichten. De krokodillen zwommen onder water, zonder zich te laten zien. En dan verschenen ze plots op een paar meter afstand van hun slachtoffer, dat midden in de sterke stroom lag te plonsen.

Als ze schoten, liepen ze gevaar een van hun kameraden te treffen. En schampte de kogel af op het pantser van de krokodil, dan kon hij ook bij het afketsen een van de mannen treffen.

Plots schoot een van de prauwen met stevige slagen van de pagaaien naar voren, gleed tussen twee opengesperde muilen van krokodillen door en arriveerde op de plaats van het ongeluk. Jin-Ho zat schrijlings op de voorsteven, boog zich voorover tot hij bijna op het water lag en met een snelle handgreep had hij Harris beet en trok hem naar zich toe.

Je kunt je maar moeilijk voorstellen, hoe lastig het is, uit het water in een prauw te klauteren. Het gewicht van de man is groter dan dat van de prauw. Als hij op de boord steunt om zich op te hijsen, moet het vaartuigje fataal kantelen.

Jin-Ho zou dus Harris tot aan de oever mee moeten slepen. Maar de krokodillen zouden de man te pakken hebben voor hij ooit de oever bereiken kon en hem uit de handen van de Chinees rukken. Maar nee, met verbluffende handigheid en kracht sleurde hij Harris over de boeg heen het vaartuigje in en, zonder het bootje te doen kantelen of zelfs uit z'n evenwicht te brengen, wierp hij hem op de bodem.

Intussen was een andere prauw naar voren geschoten en viste Hudson op. Alle leden van de expeditie gilden en juichten, maar plots slaakte Herbert een doordringende angstkreet:

— Hier! Hier! Ik...

Jan was het dichtst bij hem. Hij greep zijn revolver en schoot zonder te mikken naar de reusachtige muil, die zich geen meter van Herbert opensperde.

De krokodil maakte een grote sprong. Een ogenblik zag men hem boven water uitschieten, om dan weer in het water te plonsen. Wild sloeg hij met zijn staart, zodat de golven schuimend opspoten en tegen de oever uitklotsten. Eén slag van die staart was voldoende om een man te doden...

Herbert maakte van het korte ogenblik gebruik, om met grote slagen in de richting van de oever te zwemmen. Maar plots vielen zijn bewegingen stil. Een andere krokodil sneed hem de pas af, vastbesloten zijn prooi niet te laten ontsnappen. Men zag zijn staart het water geselen, terwijl het beest op de zwemmer toeschoot. De muil gleed als de boeg van een schip door het water.

Herbert trachtte te ontsnappen en met verdubbelde inspanning zwom hij naar de oever.

(Wordt vervolgd.)

Wat moet je doen om lid te worden van de Robbedoesclub?

Ten eerste: Op een briefje schrijf je je naam en volledig adres, je geboorteplaats en -datum en de schuilnaam, die je graag zou dragen.

Ten tweede: Daarbij voeg je een kleine foto om op je lidkaart te plakken. Als je geen foto bij de hand hebt, dan kan je die later ook zelf op de lidkaart aanbrengen.

Ten derde: Briefje en eventueel foto stop je in een enveloppe en daarbij voeg je 15 fr. in postzegels. Op de enveloppe schrijf je: Robbedoes, Ommeganckstraat 21, Antwerpen. Enkele dagen later ontvang je dan het mooie speldje van de Robbedoesclub en je persoonlijke lidkaart met de erewet en de sleutel van het geheimschrift. (Wie geen speldje verlangt, hoeft maar 2,50 fr te betalen.) De Hollandse lezers adresseren hun aanvragen aan Robbedoes, Bolwerk Zuid 56 Bergen op Zoom en betalen Fl 1 20 per postwissel (20 cent in postzegels voor degenen, die geen speldje verlangen)

Sommige lezers, die zich « Robbedoes » niet geregeld bij 'n krantenverkoper kunnen aanschaffen vragen de prijs van een abonnement. Voor hen laten we hier een lijstje volgen:

ABONNEMENT
van 30 Maart tot einde Juni:

VOOR NEDERLAND: Fl. 3,25.

VOOR BELGIE: Fr. 52.

Deze bedragen kunnen betaald worden: Voor Nederland: Per postwissel aan « Robbedoes », Bolwerk Zuid 56 Bergen op Zoom voor België: Door storting op Postrekening 3621 59 van « Robbedoes », Ommeganckstraat 21, Antwerpen

---

Onze Correspondentie-dienst

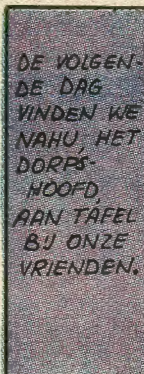
Wil je graag corresponderen met een andere Robbedoeslezer of lezeresje? Doe dan een beroep op onze correspondentiedienst.

Het is heel eenvoudig: je stuurt aan Robbedoes een briefje, waarin je opgeeft: je naam en volledig adres, je leeftijd, de gedane studies, het soort correspondent(e), waarmee je in betrekking wil komen en de onderwerpen, waarover je graag wil schrijven. Robbedoes zal je dan opnemen in zijn lijst van correspondenten en zo gauw een rakker of rakkeresje zich aanbiedt, die voor jou geschikt is, zal het adres je gestuurd worden. Jongens corresponderen alleen met jongens, meisjes alleen met meisjes. Ook niet-clubleden mogen een correspondent aanvragen. Deze dienst is voor ALLE LEZERS volkomen gratis.

DE PATROELJE der Adelaren

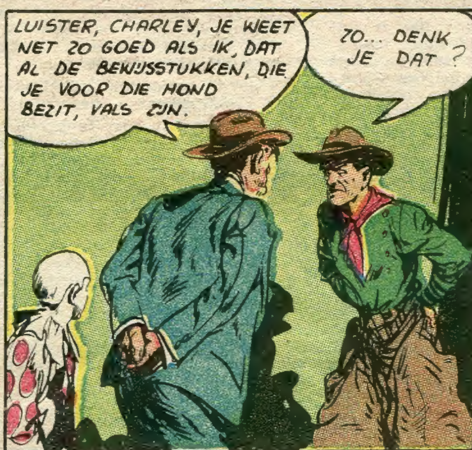

RIK RAKKERS

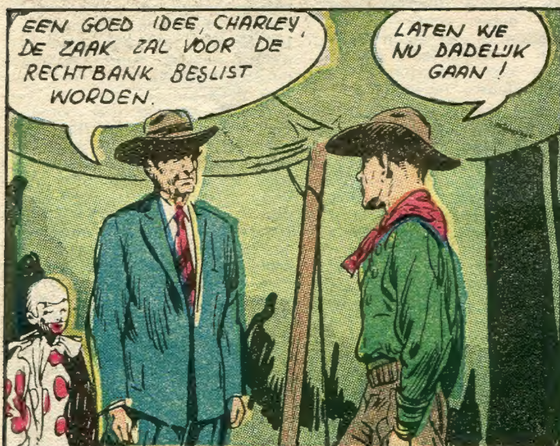
DOOR FRANK GODWIN

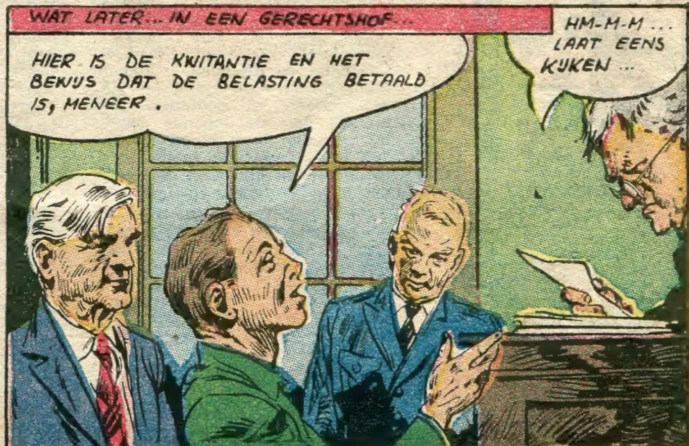

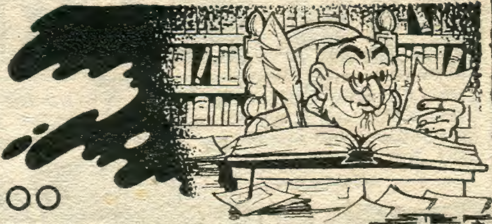

Copr. 1949, King ... ght opera mundi ... reserved

SNUFFELTJE VERTELT...

HET TIJDSCHRIFT « VAN NU EN STRAKS »

Wanneer wij nu rondom ons kijken, ADEMS van de F. T. C., zien wij een ontelbare reeks litteraire tijdschriften, tijdschriftjes... Over het algemeen betekenen ze niet veel.

Hoe komt dat ? Mijns inziens door het feit, dat Jan-en-alleman tegenwoordig studeert en in aanraking komt met de « schone letteren ». Dat is natuurlijk uitstekend. Maar menigeen wil nu ook zelf aan het dichten en het schrijven slaan ! Of er werkelijk een oorspronkelijk talent aan het woord is, doet er weinig toe. De techniek van het schrijven of dichten wordt bestudeerd. Ze sleuren er voor de rest wat van de maan, de muzen en meer moderner poespas bij. En men is schrijver of dichter.

Welnu, rakkers, zo stond het er ook voor rond de jaren tachtig van de vorige eeuw. Alleen waren er wat minder tijdschriften ! Het zag er met de proza- en dichtkunst vrij armzalig uit.

Men beschouwde de literatuur als een soort tijdverdrijf. Het was gelegenheidswerk. We beleefden de voortzetting van de « pruikentijd », overgoten met een belachelijk, meestal erg tranerig sausje, romantiek, met veel « o's » en veel « ach's », met veel klaterende beekjes, kwelende nachtegalen, wenende manestralen, aanroeping der muzen, goden en godinnen. Rijmelarij aan de lopende band ! En verhalen over blonde maagden en blauwogige jongelingen, zo suikerzoet of zo zilt-betraand, dat je maag er van omdraaide...

Nu vinden wij dit allemaal heel belachelijk en grappig zelfs. Maar in die tijd werd het door vele goede burgers als hoogheilig aangezien ! En nieuwelingen, die de snode durf hadden, het roer om te gooien, werden als vandalen gebrandmerkt. Gelukkig waren er toch van die nieuwelingen.

In het Noorden was daar de oude, brave « De Gids » (opgericht in 1837) die stelselmatig alle nieuw werk weigerde. De jongere generatie stichtte daar tegen in « De Nieuwe Gids » (in 1885). Hun tijdschrift zou de spreekbuis zijn van vernieuwingsgedachten op alle gebied : wijsbegeerte, moderne schilderkunst (toenmaals de « impressionnistische » van de grote Franse meesters), maatschappelijke problemen, moderne wetenschap. In één woord van alles wat vooruitstrevend was. Als een lawine trok die vernieuwingsgeest door het land en zuiverde grondig het hele kunstdomein.

Maar hoe stond het in het Zuiden ? Hier hadden de weinige schrijvers en dichters nog de handen vol met de taalstrijd, de « Vlaamse Beweging », die hun stof en inspiratie gaf.

Waarin bestonden hoofdzakelijk de « nieuwe » gedachten ?

De kunst zou niet langer een liefhebberij blijven, dienend enkel, om te stichten, om zedelesjes te geven, om vaderlandse gevoelens op te wekken. De kunst zou zelf doel worden : « kunst om kunst » ! Uit moest het zijn met de versleten rommel van de Griekse Godenwinkel, muzen enzovoorts. Om zuiver en precies weer te geven, wat er omgaat in zijn binnenste, of wat hij om zich heen waarneemt (alleen het zelf-doorleefde heeft waarde !), moet de kunstenaar in woordkeus en beeldspraak zuiver en oorspronkelijk zijn. Geen overgeleverde, algemeen gebruikte « dichterlijke » taal, geen afgesleten, gelijkte beelden, maar werkelijk geziene dingen. Geen rhetoriek, maar echte poëzie. Iedere stemming eist eigen beelden, eigen woorden. Ieder gevoel heeft een eigen rhythme. Dat waren de nieuwe leuzen !

De geniale Guido Gezelle werkte al jaren in deze richting zonder dat er enig tamtam over gemaakt werd. In 1893 verschijnt van hem zijn heerlijke « Tijdkrans ». De Nederlandse hoogleraar Prinsen schreef toen « dat, wat men geestdriftig zocht, jarenlang stil en vergeten had staan bloeien in de Vlaamse hof ».

Datzelfde jaar wordt te Brussel het tijdschrift « Van nu en Straks » opgericht. In het begin hebben de redacteurs weinig contact met hun « nationale omgeving en verleden ». Zij gaan voor het eerst weer over de grenzen kijken : de Franse kunstwereld, die toen de toon aangaf, de Duitse filosofen, het tijdschrift van de jonge Franstalige Belgische schrijvers « La Jeune Belgique » en « De Nieuwe Gids » stonden in het centrum van de belangstelling. Hoofdredacteur was de jonge, maar zeer ontwikkelde August Vermeylen, die uit de Vlamingen « Europeeërs » wenste te zien groeien : mannen van universeel formaat, met een verdere kijk dan... flamingantisme en boertige vertelsels van eigen bodem !

Medeoprichters waren Prosper van Langendonck, een dichter, wiens betekenis intussen wel overdreven werd, Cyriel Buysse, erg door Franse voorbeelden geïnspireerd en Emmanuel de Bom. Zoeken jullie van deze auteurs maar eens wat werk op in je bloemlezingen !

Spoedig voegt zich bij hen een hele schaar enthousiaste medewerkers, die natuurlijk niet allen even belangrijk bleken te zijn : Alfred Hegenscheidt, Victor De Meyere, Hugo Verriest, Stijn Streuvels, een machtig prozaïst van blijvende waarde, Karel van de Woestijne, één der grootste Nederlandse dichters, Herman Teirlinck, René de Clercq, Fernand Toussaint van Boelare. Dat zijn wel de voornaamste.

Een vaste lijn had het blad niet : het stelde de scheppende persoonlijkheid boven alles (individualisme) en bedoelde verder een voorvechters-orgaan te zijn voor alle nieuwe stromingen.

Er was een eerste reeks van tien nummers in « luxe-pakje ». Daarna kwam er een tweede in gewoon pak. Het tijdschrift kon het houden tot 1901. Toen verdween het en werd vervangen door « Vlaanderen ». Het had niet lang geleefd, maar de vernieuwing was er ! De oorzaken van zijn verdwijnen zijn hoofdzakelijk te zoeken in de geweldige verfranste atmosfeer, die toen in de « ontwikkelde standen » heerste. Vergeten we verder ook niet, dat de Van Nu en Straksers « ivorentoren-artisten » waren, die slechts voor zichzelf schreven en zich niet om het volk bekommerden ! Omdat het volk niet ontwikkeld genoeg was om hen te volgen, stonden zij spoedig alleen... precies als de tegenwoordig vooruitstrevende kunstenaars ! De geschiedenis herhaalt zich steeds, rakkers !

Maar nu... naar Sjarel de Zetter !

Met **Robbedoes Vooruit en Vooraan !!** Je trouwe

SNUFFELTJE

De PASTOOR van SAN ANTONIO

San Antonio in de staat Texas is een grote stad en er zijn meer pastoors !... Maar wij bedoelen de pastoor van de Sint Agnes in San Antonio-West. Father Hug, zo heet hij, kreeg van de politie een revolver cadeau, maar heeft die nooit gebruikt. En toch is het in zijn parochie verre van rustig ! Voor hem hadden het al vijf andere priesters geprobeerd, maar ze moesten het opgeven...

San Antonio-West was het armste en ellendigste stadskwartier. Outlaws en bandieten huisden er met troepen en konden daar gemakkelijk aan de politie ontsnappen. 's Nachts werd er regelmatig geschoten en om een niets vocht men er. Je was er in minder dan geen tijd je geld en je kleren kwijt... In één woord : San Antonio-West was een Eldorado voor gangsters !

En toch gebruikte Father Hug nooit zijn revolver en is hij nog altijd pastoor van de Sint Agnes. En meer nog : hij wist het gangsterdom daar te temmen.

VROEGER... COW-BOY !

Allereerst, wie is Father Hug ?

Hij werd in de streek zelf op een ranch (boerderij) geboren en grootgebracht. Hij was nog heel jong, toen hij bekend stond om het dresseren van wilde paarden. Maar Henri Victor wilde priester worden en ging naar het seminarie. Na zijn wijding stuurde zijn bisschop hem naar de allerarmsten van San Antonio en zo kwam onze vroegere cow-boy als pastoor tussen boeven en schuimers terecht.

In het begin lachten die met hem. Maar op een goeie avond stond de nieuwe pastoor tegenover een hele bende gangsters. Father Hug, die anders al zegenend en weldoende rondging, begreep, dat hier een paar vuistslagen ook « wonderen » konden bewerken. Hij deelde daarom met zijn cow-boy-handen een paar rake opstoppers uit en hield het vol tegen heel de bende, tot de politie hem kwam ontzetten. Hij had de zeer ongelijke strijd prachtig volgehouden.

Daarmee was hij plots de meest gevierde man van heel de buurt ! Zijn prestige groeide met de dag. In minder dan een week kon hij bij de politie een paar zakken buitgemaakte gummistokken, revolvers, ploertendoders en karabijnen inleveren !

DE STRIJD TEGEN HET KWAAD

Een voor een werden de benden en gangsters, die dit stadsgedeelte onveilig maakten, opgerold of gedwongen, elders een heenkomen te zoeken. De bevolking, die vroeger de boeven hielp, koos nu partij voor hun populaire pastoor. De politiecommissaris snapte er niets van ! Waar hij met zijn mannen, tot de tanden gewapend, nooit een blijvende verbetering kon bewerken, kwam zo'n eenvoudige pastoor, een vroegere cowboy, eventjes de boel op poten zetten ! En hij deed het met een ijver en een moed, die hij en zijn mannen niet konden opbrengen.

De pastoor kreeg waarachtig een ere-revolver aangeboden met parels op de kolf en werd tevens tot reserve-officier van politie benoemd !...

Father Hug nam de revolver aan, maar heeft hem natuurlijk nooit gebruikt. Zijn woord en zijn knuisten waren voldoende om de « stoute jongens » van San Antonio te temmen. En zijn vuisten kwamen er steeds minder bij te pas.

BEKERINGSWERK

De bewoners van San-Antonio-West riepen nooit de dokter, of het moest bijna te laat zijn. Father Hug veranderde dat. Hij ontfermde zich over de weesjes, stichtte kindertehuizen, een kliniek met gratis consult en leerde zijn parochianen orde en zindelijkheid.

Verder richtte hij sportclubs op, stichtte ontspanningsgelegenheden en leerde de kinderen de weg naar de school. Ja, de meeste gezinnen waren zo arm, dat er geen kleren waren om naar school te gaan ! Alles ging op aan eten en drinken...

Toen Father Hug in San Antonio kwam en er voor de eerste keer de H. Mis las, waren er ZES man in de kerk ! Nu is de kerk te klein geworden...

Vroeger woonden er in San-Antonio-West 2.000 uitgeworpen gezinnen. Tegenwoordig zijn het gelukkige mensen met maar één weldoener : Father Hug.

De pastoor is de bescheidenheid zelf. Hij schrijft alles toe aan de genade Gods en... het zwoegen van zijn medehelpers. Ja, die heeft hij nu ! Dokters en verpleegsters helpen en helpen... voor niets ! De pastoor heet voluit HENRI VICTOR HUG, wat hij schrijft : Henri V. Hug. Natuurlijk maakte het volk er Henri V. van ! Als een vorst !...

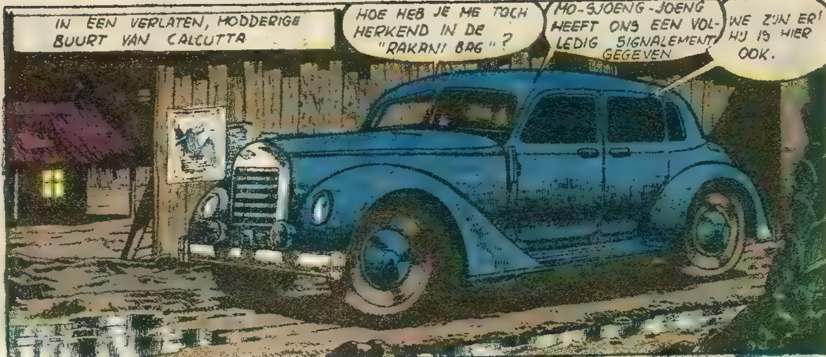
Trouwens, vraag aan de eerste de beste Amerikaan, wie Henri V. is en hij zal u antwoorden, dat dat een patente kerel is, pastoor ergens in Texas ! Hij denkt er natuurlijk geen ogenblik aan, dat er rond 1400 al een Hendrik V in Engeland regeerde. Daar weet hij niets van !...

M. M.

DE VLIEGENDE TIJGERS

MO TREKT BUCKS KLEREN AAN- HIJ HOOPT OP DIE MANIER DE AMERIKAANSE PLANNEN TE KUNNEN BE-MACHTIGEN.

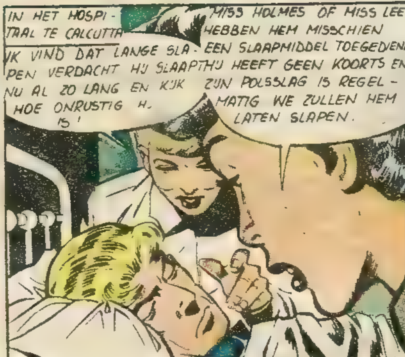

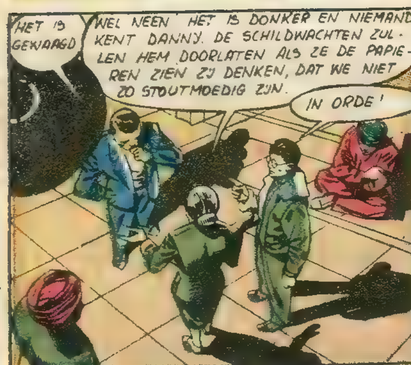

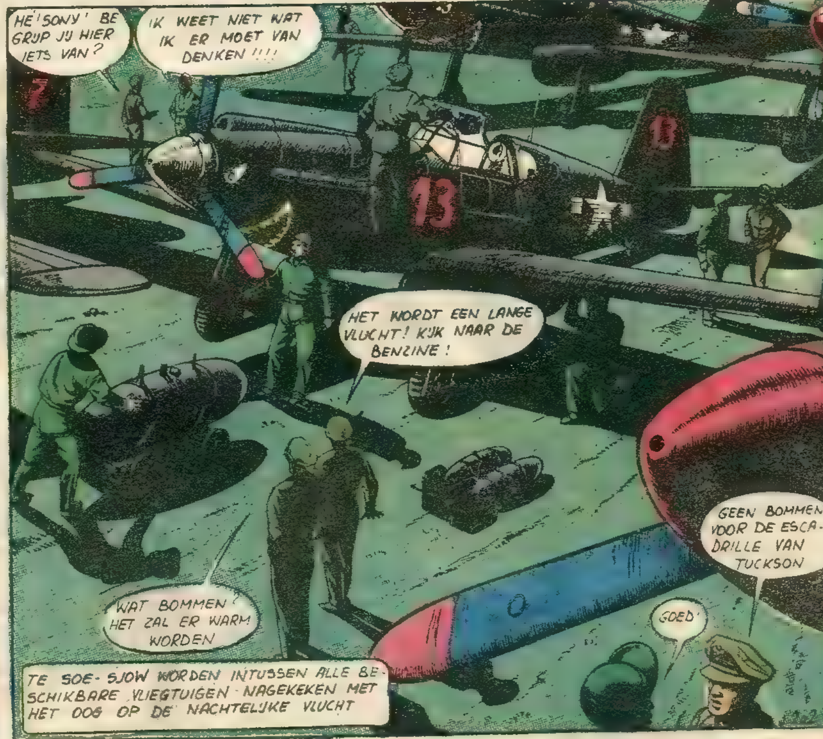

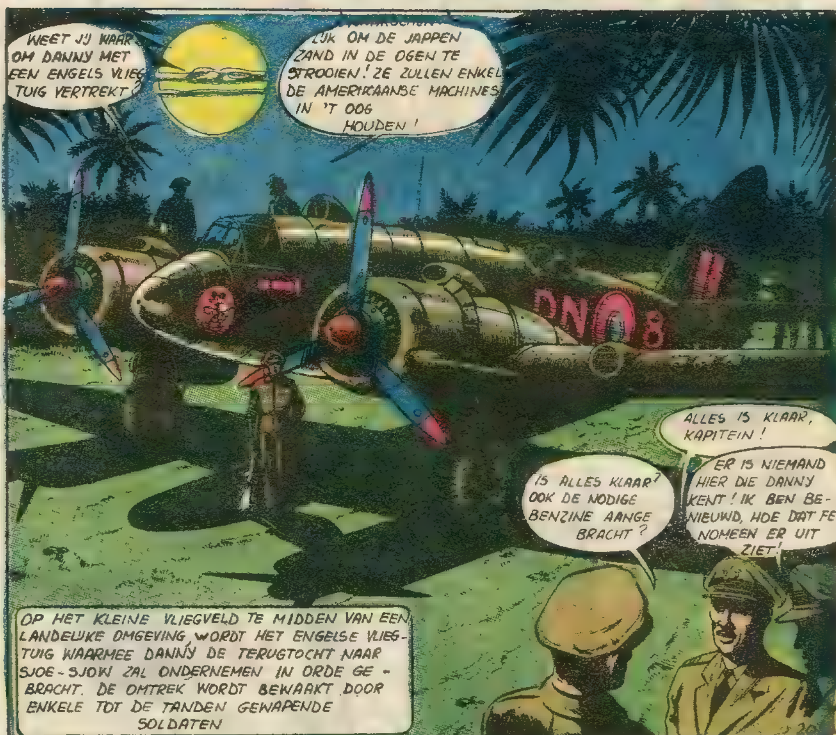

INTUSSEN IS HET NACHT GEWORDEN.

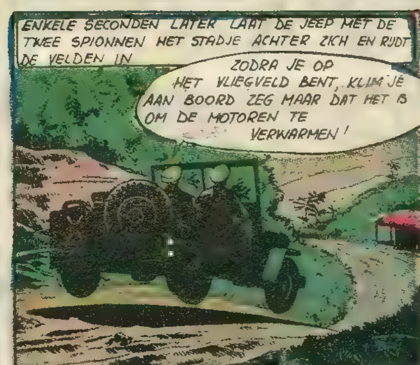

10 UUR! OM 11 UUR MOET JE OP HET VLIEGVELD ZIJN, HET IS TIJD!
DIT ZIJN DE PAPIEREN! DE FOTO'S ZIJN VERANDERD!
OM GEEN ACHTERDOCHT TE WEKKEN, BRENGEN WE JE WEG MET EEN JEEP
EN. MISS LEE?

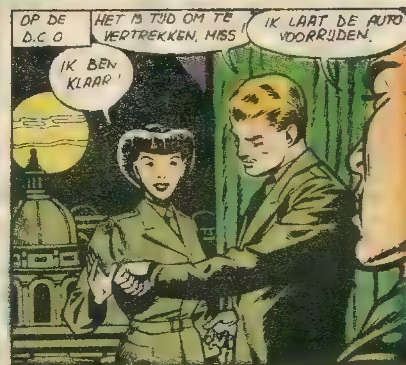

JE ZULT WEL VAN ME HOREN MO!
JE KENT DUS DE ORDERS, MO?.. ZODRA JE OPGESTEGEN BENT ZET JE KOERS NAAR RANGOON!.. JE STIJGT TOT 4000 METER EN JE ZET DE STUURINRICHTING VAST DAN MAAK JE HET MEISJE ONSCHADELIJK!

WEET JIJ WAAROM DANNY MET EEN ENGELS VLIEGTUIG VERTREKT?
LIJK OM DE JAPPEN ZAND IN DE OGEN TE STROOIEN! ZE ZULLEN ENKEL DE AMERIKAANSE MACHINES IN 'T OOG HOUDEN!
DN 8
ALLES IS KLAAR, KAPITEIN!
IS ALLES KLAAR? OOK DE NODIGE BENZINE AANGEBRACHT?
ER IS NIEMAND HIER DIE DANNY KENT! IK BEN BENIEUWD, HOE DAT FENOMEEN ER UIT ZIET!
OP HET KLEINE VLIEGVELD TE MIDDEN VAN EEN LANDELIJKE OMGEVING WORDT HET ENGELSE VLIEGTUIG WAARMEE DANNY DE TERUGTOCHT NAAR SJOE-SJOW ZAL ONDERNEMEN IN ORDE GEBRACHT. DE OMTREK WORDT BEWAAKT DOOR ENKELE TOT DE TANDEN GEWAPENDE SOLDATEN

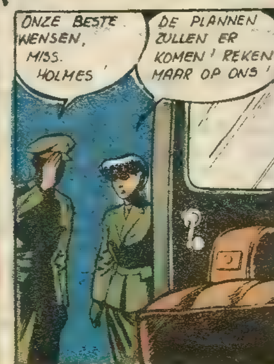

EN IK BRENG DE PLANNEN NAAR RANGOON!
IK HEB DE JAGERS GEWAARSCHUWD ZE KOMEN JE TEGEMOET. OP WEG NU! HET IS TIJD!

IK ZAL JE ER ZELF NAARTOE BRENGEN, MO! ZO GEKLEED LIJK IK WEL OP EEN PHILIPPIJN
TOT ZIENS, MISS LEE!
IK ZIE JE WEL IN RANGOON

ENKELE SECONDEN LATER LAAT DE JEEP MET DE TWEE SPIONNEN HET STADJE ACHTER ZICH EN RIJDT DE VELDEN IN
ZODRA JE OP HET VLIEGVELD BENT, KLIM JE AAN BOORD ZEG MAAR DAT HET IS OM DE MOTOREN TE VERWARMEN!

OP DE D.C.O
HET IS TIJD OM TE VERTREKKEN, MISS!
IK LAAT DE AUTO VOORRIJDEN.
IK BEN KLAAR!

DE DOCUMENTEN?
VERBORGEN TUSSEN MIJN KLEREN!
ALLES IS KLAAR VOOR HET VERTREK!
VEEL GELUK, MISS HOLMES EN BEDANKT!

ONZE BESTE WENSEN, MISS. HOLMES!
DE PLANNEN ZULLEN ER KOMEN! REKEN MAAR OP ONS!

TE SOE-SJOW
DE OPDRACHTEN VOOR DEZE NACHT ZIJN VAN HET ALLERGROOTSTE BELANG. DE GROEPEN 3,7 EN 8 ZULLEN EEN AANVAL DOEN OP SINGAPORE TUKSON EN GROEP 5 VLIEGEN DANNY TEGEMOET, DIE VAN CALCUTTA TERUGKOMT MET GEHEIME DOCUMENTEN.
WAT?!
J. 203 B.

HUP ROBBEDOES

BOKSPRINGEN MET HINDERNISSEN

WIJ BEGINNEN DE DAG...

ALS KEGELS...

MET BARETTEN..

Een nieuwe combinatie: bokspringen en kegelspel!

Domien moet bok staan. Ik spring het eerst en zorg daarbij een heel eind over de « bok » heen te komen. Dan sta ik daar verder als een kegel.

Iedereen moet over Domien heen en daarbij zorgen, dat hij niemand van zijn voorgangers raakt, die al gesprongen hebben. De minste aanraking brengt als straf mee, de bok te vervangen!... Hier kunnen de laatsten natuurlijk beter de eersten zijn! Als je nog alle ruimte voor je hebt, spring je vrijer, dan wanneer de bok voor een stel « kegels » staat! Daarom moet hier voor de volgorde geloot worden.

Nog een andere manier van bokspringen! Neem je petten, baretten of zakdoeken. Terwijl je springt, leg je tegelijk je pet of zakdoek op de rug van de « bok ».

Eerst ligt er een pet, dan twee, drie, vier... Robbedoes doet een tamelijk onhandige sprong en legt zijn baret op het uiterste-nippertje. Maar Fred, die achter hem komt, weet zijn eigen petje en de baret van Robje op veiliger plaats te deponeren, terwijl hij springt. Dat is prachtwerk! Een daverend applaus is dan ook zijn beloning.

Dan springt Paul, maar schuift daarbij al onze hoofdbedekkingen tegen de vlakte! Zijn straf is natuurlijk, dat hij moet bok staan in de plaats van Domien. En het spel begint opnieuw.

Als je dit spelletje met zakdoeken doet, moet je die tot een prop rollen. Dan blijven ze niet zo goed liggen en is de pret des te groter!

— Maar... als we nu allemààl er in slagen, onze petten of zakdoeken op de rug van de bok te deponeren, wil Robbedoes weten.

— Wel, dan moet de bok blijven staan en moet ieder in omgekeerde volgorde springen om zijn eigendom weer te veroveren! En wie zich dan vergist, of stukken maakt, valt door de mand.

René, die al die tijd niets gezegd heeft, komt plots met de mededeling, dat ook hij een variant op het bokspringen kent.

Hij moet er natuurlijk mee voor de dag komen.

— Doodeenvoudig is het, zegt René. Ik zeg stilletjes de naam van een beroep tegen de « bok ». Ieder, die springt, moet tegelijk ook een beroep roepen. En is dat hetzelfde, als wat afgesproken is met de bok, dan is hij erbij! Natuurlijk kunnen we ook bloemnamen noemen, een sport, grote mannen, of wat u maar wilt.

— Fijn, dat doen we! Eerst de naam van een beroep...

Rene smoest even tegen de « bok » en daar beginnen we.

— Slager! schreeuwt de eerste springer.

— Visboer, roept de tweede.

— Opperman, waagt de derde.

De bok beweegt zich niet.

Als mijn beurt komt, noem ik mijn eigen beroep:

— Sportleraar!

Een gebrul en gejuich van je welste!

Dat was het afgesproken woord en de grappenmakers hebben me te grazen!

Ik moet bok staan...

Nog voel ik af en toe aan mijn rug, of er niets gebroken is!

FRANK.

316

RONDZWAAIEN GESTREKTE ARMEN.- ALS OEF. 116, MAAR DAN VAN ACHTER NAAR VOREN IN PLAATS VAN VOOR NAAR ACHTER.

325

TENENGETRAPPEL:- ARMEN LATEN AFHANGEN, ROMP LICHTJES GEBOGEN. OP JE TENEN AFWISSELEND SNEL OP EN NEER TRAPPELEN.

335

MET OPGETROKKEN BENEN OP JE RUG LIGGEND OMHOOGKOMEN:- NEERLIGGEN MET DE ARMEN LANGS HET LICHAAM. BENEN OPGETROKKEN. OMHOOGKOMEN IN ZITHOUDING ZONDER JE BENEN TE BEWEGEN!

57

CIRKELZWAAI VAN ARMEN IN TEGENOVERGESTELDE RICHTING.- MET GESTREKTE ARMEN KRINGEN BESCHRIJVEN, TEGENOVERGESTELD AAN ELKAAR. GELIJKTIJDIG!

Amerikaanse Straalvliegtuigen

Zoals beloofd, zetten we onze bijdrage over de Amerikaanse straalvliegtuigen voort met een opgave van de bommenwerpers en straalvliegtuigen van de Marine.

STRAALBOMMENWERPERS

CONVAIR B-36D. Dit is feitelijk geen straalvliegtuig, maar een toestel met zuiger-motoren, voorzien van hulp-straalaandrijving. Zes zuiger-motoren en vier straaleenheden. Maximum snelheid 690 Km.-u. Totaal gewicht 160.000 Kgr.

NORTH AMERICAN V-45R. Vier motoren. Maximum snelheid 885 Km.-u. Totaal gewicht 38.500 Kgr

CONVAIR XB-46. Vier motoren. Maximum snelheid onbekend. Totaal gewicht 41.420 Kgr.

BOEING B-47A Zes motoren en 18 JATO eenheden. (JATO : Jet Assisted Take Off : Hulpstraaleenheden voor de start.) Maximum snelheid 960 Km.-u. Totaal gewicht 87.000 Kgr.

MARTIN XB-48. Zes motoren. Maximum snelheid 770 Km.-u. Totaal gewicht 46.480 Kgr

NORTHROP YB-49. Acht motoren Maximum snelheid 850 Km.-u. Totaal gewicht 91.530 Kgr.

MARTIN XB-51 Drie motoren. Maximum snelheid onbekend Totaal gewicht 36.200 Kgr

BOEING XB-52. Acht motoren. Maximum snelheid onbekend. Totaal gewicht 217.440 Kgr

STRAALVLIEGTUIGEN DER MARINE

Deze lijst bevat zowel jagers als verkenners, proefvliegtuigen en andere toestellen. Bij ieder toestel wordt telkens vermeld, waarvoor het vooral gebruikt wordt.

CHANCE-VOUGHT F6U-1 « PIRATE ». Jager. Eén motor. Maximum snelheid onbekend. Totaal gewicht 4530 Kgr. Spanwijdte 9,19 m. Lengte 10 m.

CHANCE-VOUGHT F7U-1 « CUTLASS » Jager. Twee motoren. Maximum snelheid onbekend Spanwijdte en lengte onbekend

CONVAIR XP5Y-1. Patrouillevliegboot. Vier motoren Maximum snelheid waarschijnlijk 630 Km.-u. Spanwijdte 44,50 m. Lengte 39,62 m.

CURTISS XF15C-1. Jager. Een gekoppelde motor. Maximum snelheid 724 Km.-u. Spanwijdte 14,63 m. Lengte 13,33 m.

DOUGLAS F3D-1. Jager. Twee motoren. Maximum snelheid onbekend. Spanwijdte 15,24 m. Lengte 13,84 m.

GRUMMAN F9F-2 « PANTHER ». Jager. Maximum snelheid 960 Km.-u. Spanwijdte 12,49 m. Lengte 11,27 m.

LOCKHEED TO-1. Jacht-oefenvliegtuig. Vlootversie van F-80C. Eén motor. Maximum snelheid 885 Km.-u. Spanwijdte 11,83 m. Lengte 10,51 m.

De TO-2 is de vloot-versie van de T-33A en lijkt in veel opzichten op de TO-1 met zelfde motor, even snel, gelijke spanwijdte. De lengte is iets groter.

MC DONNELL FH-1 « PHANTOM » Jacht-oefenvliegtuig. Twee motoren Maximum snelheid 730 Km.-u Spanwijdte 12,44 Lengte 11.81 m.

MC DONNELL F2H-2 « BANSHEE » Jager Twee motoren. Maximum snelheid ongeveer 960 Km.-u. Spanwijdte 12,68 m. Lengte 12,21 m.

MARTIN P4M-1 « MERCATOR ». Patrouille-bommenwerper Vier motoren. Maximum snelheid 640 Km.-u. Spanwijdte 34,74 m Lengte 26,27 m.

NORTH-AMERICAN FJ-1. Jachtoefenvliegtuig. Eén motor. Maximum snelheid 885 Km.-u. Spanwijdte 11,60 m. Lengte 10,26 m

NORTH-AMERICAN AJ-1. Slagvliegtuig. Drie motoren. Maximum snelheid 675 Km.-u Spanwijdte 19,81 m. Lengte 15,24 m.

RYAN FR-1 « FIREBALL ». Jachtoefenvliegtuig. Twee motoren. Maximum snelheid 685 Km.-u. Spanwijdte 12,19 m. Lengte 9,85 m.

RYAN XFR-4 Proef-vliegtuig. Eén inzittende Twee motoren Geen gegevens bekend

RYAN XFR2-1 Proefvliegtuig. Twee motoren. Slechts bekend 12,19 m. Lengte 10,97 m

Tot zover ons overzicht ! Het werd opgesteld volgens de laatste beschikbare gegevens. Sommige cijfers zullen mogelijk niet geheel juist zijn. Dit is, zoals we reeds zeiden, te wijten aan de Amerikaanse censuur, die het publiceren van sommige gegevens over moderne vliegtuigen niet toelaat. Zodra het ons mogelijk blijkt, zullen we een geïllustreerd overzicht geven van de beschreven toestellen

VLIEGER BOB.

VERMAAK U GOED

met onze prettige, gemakkelijk te maken vliegtuigen Bestel vandaag nog een bouwdoos voor Hurricane aan 30 fr en het zweefvliegtuig Facil (75 cm) aan 50 fr. (de twee voor 75 fr.), bij H. TIQUET. Boîte Postale 39D. Verviers

ZEG AAN NIEMAND HOEVEEL U

« SNOB »

de afgedekte vulpen van de elite, betaald heeft, en uw vrienden zullen ze driemaal zo duur schatten.

Smaakvolle kleuren.
Losse klem
Afgedekte pen, vooral geschikt voor duplicaten.
Wordt automatisch gevuld.
Inktcontrole in de bek.
Pen met irridium-punt.
Waarborgbon : 5 jaar.

HET SCHRIJF-GARNITUUR . . 85 fr.

WANT : de lezers van « Robbedoes », die ons binnen de 10 dagen onderstaande bestelbon toesturen ontvangen : Een bijpassend vulpotlood ; Samen met de vulpen met irridium-punt of gouden pen (mits 20 fr. toeslag).

BESTELBON

(Schrappen wat men niet verlangt.)

Gelieve me te leveren, onder remboers voor 85 fr. of 105 fr., een vulpen « SNOB » alsmede het bijhorend vulpotlood.

NAAM : ....

ADRES : ....

....

DISTRIBUTION PUBLICITAIRE
Snob M. H.
Lombardstraat 72
BRUSSEL.

Clubnieuws

OPROEPEN

Rakker Coen Albert, Kerkstraat 173, Antwerpen, richt een oproep tot alle voetballiefhebbers uit Antwerpen en omgeving om samen een streekcompetitie op touw te zetten. Alle spelers van 13 tot 15 jaar kunnen zich schriftelijk of mondelings tot hem wenden. - (Hallo, Hans Henderickx, is dit geen gunstige gelegenheid voor jou om je plannen te verwezenlijken.)

Rakker Roland Andriessens, Statiestraat 93, Merchtem, laat ons weten, dat hij een plaatselijke club voor rakkers van 9 tot 13 jaar in het leven wil roepen. Doel : voetballen, kamperen, allerhande spelen, toneel. Wie doet nog mee ?

GEHEIME BOODSCHAP

1—×R 74Z4 +4×K +9S 4×N 8429N5 R3JK 48 —×7 : 9P842—× F7J9M×4R 54 N—45 354R3465 S×4N 54K—M4N Z—796 J02× 34N—54 ×N63J7J4 547027 M—46H 48×4NM9 ×R03654 S642735 N346 14R2—R4N796 +464 NJ02× 346R— 0+4NS +42 19NR —8×47— 4S.

BUFFALO KILL. — N4× R—8×47 — 4SR9K ×4RS 19NH46 4×RS64 0×R Z 3JN4RN 34614×2 —14R54 82414N 74M4 ×S64NZ 3JN N01—2 +9S×4N M9N× 4 N54+— R74NM 9×R79 ×R—M H48 × 4NZ 4R—8× 47—4S N—5 N346 14R5464N.

Hoe « Pam », het wild konijn, ontsnapte !...

Nooit had Pam zo gelopen ! Hij rende de konijnenberg op, waarbij zijn wollige, witte buik bijna de grond raakte. Zijn sprongen waren groot en zijn poten roffelden op de grond. Steeds maar hoorde hij het hijgen der honden achter zich, meende hij de schemer te zien van hun rennende poten. Hun hels geblaf vervulde nu en dan de plechtige stilte van de nacht. Om er gek van te worden.

— Oef !... zei Pam, terwijl hij met een vaart zijn konijnenpijp inschoot. Kindertjes, kindertjes, wat een ren ! Is me dat lopen !...

Pam stond midden in zijn veilig hol, kromp nog even in elkaar en liet zijn lange lepels hangen. Zijn hele huid ging op en neer van het snelle ademen. Men kon onder zijn velletje zijn hart zien jagen.

Moeder konijn en vijf kleintjes sprongen op.

— Ja, kindertjes, bijna waren jullie je vader kwijt !...

Tegelijk hoorde men boven de grond het woedend geblaf van een hond, die het spoor van zijn wild verloren was. Dof klonk het geblaf door. Het bleef maar duren. Een andere hond antwoordde en kwam dichterbij. De konijntjes hoorden gekrab van poten en het wegrollen van stenen. Daarna de stap van een mens.

— Hij is zijn pijp ingeglipt, zei een mensenstem. Alleen een fret kan hem daaruit opjagen... Dit is het einde van de jacht voor vandaag !...

De man floot zijn honden, wierp een lege weitas over zijn schouder.

In de konijnenpijp hoorde men hoe voetstappen en potengetrippel zich verwijderden...

In de donkerte van het konijnenhol lachten ze eens stil door het optrekken van de dunne lippen over de lange witte tanden, die blonken door het duister heen.

— Gelukkig, afgelopen, zuchtte de konijnenmoeder.

— Ja, moeder, knikte vader. Je was bijna je man verspeeld !... En jullie je vader, kindertjes !...

De kleine konijntjes liepen rillend naar vader en flapperden met de oortjes, ten teken, dat ze het verschrikkelijk vonden.

Vader Konijn kwam eindelijk tot bedaren. Zijn hart joeg minder snel en de schrik trok weg uit zijn ogen. Hij kon weer rustig denken...

— Kom, kom, gromde plotseling een konijnenstem, dat was een jachtavontuur, niets meer !... Waarom daar zo'n drukte over maken ! Dan heb ik heel wat meer meegemaakt. En ze hebben me nooit te pakken gekregen...

— Ja, grootvader ! Iedereen weet, hoe slim u altijd geweest is, antwoordde Pam. Uw list en moed zijn beroemd in heel konijnenland. Maar vanavond heb ik het toch ook benauwd gehad...

— Ja, verschrikkelijk is het altijd, gaf het oude konijn toe.

Hij gromde nog wat in zijn grijze baard. Het was een heel oud konijn, grijs van ouderdom. Zijn spieren waren nu stijf en het beest was graatmager. Het was zeker wel vijftien jaar oud. Het konijnenvolkje hield « opa » voor het verstandigste en slimste dier van heel de streek. Met zijn grote ronde ogen, waarvan de spiegel al door de jaren verkleurd was, keek hij naar de zenuwachtige bewegingen van Pam en trok even geamuseerd de bovenlip weg van zijn gele, veel te lange snijtanden.

— Kom, kom, zei hij geruststellend. Vertel je belevenissen maar eens, jongen !

Hij ging rustig op de achterpoten zitten en spitste de oren. Hij draaide zijn grijze snuit naar Pam en kneep de ogen half dicht.

— Ja, vader, vertellen, vertellen !... piepten nu ook de kleintjes.

Het vijftal keek met bewonderende blikken naar vader, die pas zo'n geweldig avontuur beleefd had.

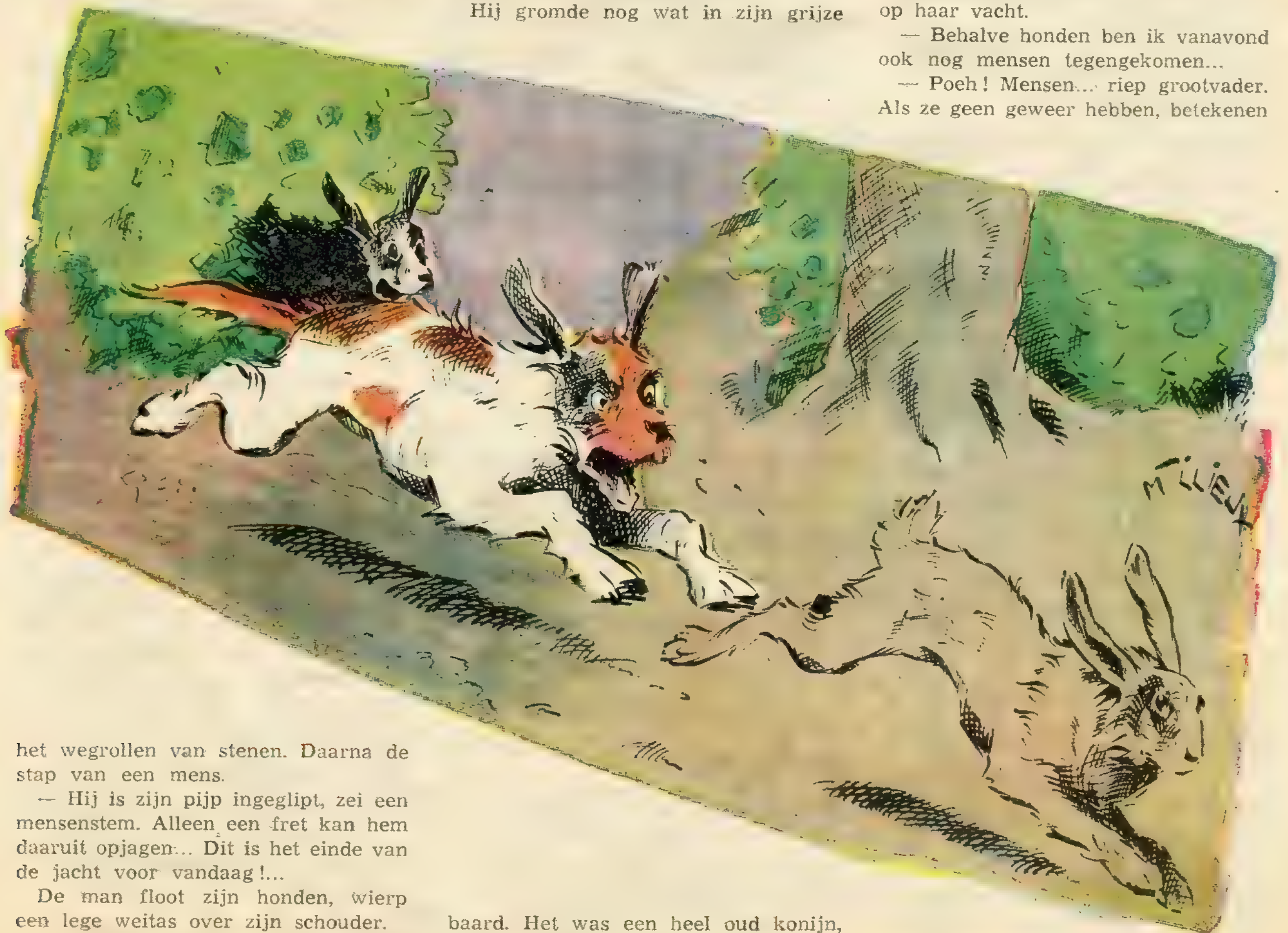
— Vertelt u ons eens, hoe u aan die vreselijke honden ontsnapt is ! Wij kennen die verschrikkelijke beesten nog niet, want mama wil niet hebben, dat we al buiten komen. Zo weten we niets van wat er in de grote wereld allemaal gebeurt. Die honden...

— Waren het alleen maar honden, zuchtte Pam.

Hij strekte zich nu lui uit naast de konijnenmoeder en liet zijn kop rusten op haar vacht.

— Behalve honden ben ik vanavond ook nog mensen tegengekomen...

— Poeh ! Mensen... riep grootvader. Als ze geen geweer hebben, betekenen

ze niet veel. Lopen kunnen ze bijna niet. Je kunt ze gemakkelijk uit de weg blijven... Ik herinner me...

Pam begreep, dat grootvader weer een van zijn oude geschiedenissen wilde ophalen, die allen al wel honderd keer gehoord hadden! Daarom begon hij:

— Maar ik had deze keer af te rekenen met verschillende honden en mensen tegelijk! Twee honden liefst. Een bruine smous, nog een jong beestje, dat ik eerst voor Reintje de Vos hield en een oudere, veel groter, en zwart als de duivel...

— Hu!... rilden de konijntjes.

— Ja, kindertjes, jullie weet, hoe ik enkele uren geleden met moeder onze konijnenpijp uitkroop, om voedsel te gaan zoeken. Op de avondwind kwamen de lekkere geuren van tijm en klaver aangedreven. Bij het uitgaan van het hol gingen we, zoals gewoonlijk, ieder een kant uit...

— Ja, en mama wilde ons niet meenemen, piepte de kleinste.

— Wees blij, dat jullie hier veilig zaten! Jullie pootjes zijn nog niet stevig genoeg om het gevaar te ontlopen.

— Ja, zuchtte grootvader. Wij, konijnen, moeten het hebben van een snelle ren, om te kunnen ontsnappen aan onze talloze vijanden.

— Nu, vervolgde Pam, ik huppelde naar een plek, waar ik lekkere tijm weet te staan, de beste van heel de vallei. En vlak in de buurt is een kostelijk klaverveld. De weg erheen is gemakkelijk en er dreigde nergens onraad. Overal staan struiken en heesters.

» De maan scheen helder en het licht glansde als parelmoer over de slapende wereld. De schaduw van de struiken was goed zwart en de heesters leken veel hoger. Het rook overal even lekker en geen verdachte geluiden werden gehoord. Ik hoorde alleen de krekels krieken en het geluid van andere kleine insecten. Zo sprong ik vrolijk naar de weiderand en hapte al spelend hier en daar in een sappig blaadje of een malse stengel...

— Fijn!... riepen de kleintjes en lekten zich de lippen.

— Ja, er zijn heel wat heerlijke en lekkere dingen op de wereld, zuchtte grootvader. Ik weet plekjes, waar...

— Zo kwam ik rustig op mijn klaverveldje, vervolgde Pam snel. Ik at mijn buikje dik en koos daarvoor de sappigste blaren en de zoetste bloemen. Haast had ik helemaal niet en ik dartelde lustig wat rond in 't maanlicht.

» Toch bleef ik waakzaam, want voorzichtigheid is ons enigste wapen. Gelukkig maar, dat ik oplette, want plots rook ik onraad! Tussen twee dolle sprongen in hoorde ik een verdacht gekraak... Ik keek nieuwsgierig, of ik ook nieuwe schaduwen zag... Niets, hoor! Alles leek weer rustig.

» De maan glansde en alle geuren van de nacht golfden op me aan. Toen ik genoeg gegeten had en voor dessert een sappig worteltje wilde nemen, dacht ik ook aan jullie. Waarom zou ik er niet een paar mee naar huis nemen? Dan leren jullie ook vaster voedsel gebruiken en ben je erop voorbereid, als ik je mee de grazige weiden in neem. Dat komt, als jullie even groot en sterk zijt als je vader!...

» Toen ik mijn worteltjes huiswaarts wilde slepen en voorzichtig in de schaduw bleef, hoorde ik plots, heel dicht bij me, een hond blaffen. Ik sprong op van schrik en speurde in alle richtingen, om te zien van welke kant het gevaar kwam. Even zat ik doodstil en hoopte, dat mijn doodsvijand voorbij zou rennen zonder me te zien of te ruiken.

» Maar ontsnappen aan een hondenneus!... Als dat vervloekte beest je eenmaal op het spoor is, laat hij je niet meer los. En honden hebben zo'n verschrikkelijke muil, zo'n sterke poten en ze blaffen zo akelig!...

» Terwijl ik me doodstil hield en me zo klein mogelijk maakte, schoof plots het struikgewas opzij en verscheen een vreselijke hondenmuil... Ik dacht, dat ik al verloren was.

» Het was een nijdige keffer, ros als een vos, met valse ogen. Zijn haren stonden wild overeind. Hij snoof en klapte toen zijn geweldig gebit op elkaar. Hij had me geroken!... Maar met één sprong schoot ik weg, zonder worteltjes, en rende al wat ik rennen kon...

» De hond schoot achter me aan en blafte luid. Zeker om zijn baas te waarschuwen en nog een oudere hond, die sneller was dan hij.

» — Ik jaag een konijn op, huilde hij. Woef, woef! Het loopt voor me uit... Woef! Houdt het tegen... Woef, woef, woef!...

» Gelukkig, dat de mensen geen dierentaal verstaan, want anders was het nog erger. Maar ik had al twee honden achter me aan. In ieder geval wees hun geblaf hun baas de richting aan van mijn vlucht...

» De honden basten maar door:

» — Hier in de struiken... Woef, woef! Hij klimt omhoog!... Woef! Hij loopt naar de weg... Woef, woef!

» Gelukkig begreep de jager er geen syllabe van. Wel snapte hij, dat zijn honden achter iets aanzaten, maar de juiste richting wist hij niet. Dat was mijn geluk, kindertjes...

» Ik wist natuurlijk, dat een hond minder hard loopt, als hij tegelijk klimmen moet. Nu, ik liet ze klimmen. Ik sprong tegen onze heuvel op, over heesters en struiken heen en joeg uit alle macht verder.

» Zo kwam ik aan de weg, waar het beter lopen was. Ik was uit de struiken nu in het heldere maanlicht heel goed te zien, maar dat risico had ik te nemen om sneller thuis te komen. Mijn pootjes raakten nauwelijks de grond. De weg steeg gelukkig steeds meer. Ik was in het voordeel! De honden liepen goed, maar ik dacht toch, ons hol veilig te kunnen bereiken.

» Ik waagde het, even om te zien. Gelukkig, ik had heel wat terrein gewonnen en zou het deze keer zeker halen. Die honden konden lopen, maar wij konijnen, doen het toch nog beter. Ik zou tussen hun vreselijke tanden vandaan blijven... Maar... toen ik weer voor me keek, zag ik plots op enkele meters afstand van me vier vrouwen!

— Vrouwen, wat zijn dat?... vroeg een van de konijnenkindjes.

— Wel, dat zijn de mama's van de mensenkinderen en de echtgenoten van de mannen. Ze zijn even groot en waarschijnlijk even verschrikkelijk. Nu, ik voelde me als verlamd van schrik. Ik piepte van benauwdheid, durfde niet verder en achter me naderde het gebas der honden!...

» Voor me dansten en schreeuwden die vrouwen als gekken. Ik weet niet, wat hen bezielde, maar ik verloor er het hoofd bij. Wat moest ik doen?... Mijn hart bonsde en al mijn spieren trilden... Ik keek naar die malle wezens voor me... De honden hoorde ik al hijgen.

» Plots stormde ik naar voren en rende op de vrouwen in, die... uiteenstoven. Met een flits bemerkte ik, dat zij even bang waren van mij (of de honden), dan ik van hen!... Weer rende ik vooruit en lag de weg breed voor me. Daarop kon ik schuin naar ons hol rennen.

» De honden hadden natuurlijk terrein op me gewonnen. Ik voelde, hoe ze weer dicht achter me zaten. De vrouwen schreeuwden nog in de verte. Maar ik liep, gek van angst, en bereikte ons hol.

» Gered was ik! Deze keer zouden die lelijke mensen en vreselijke honden mijn pels niet hebben! Ja, het leven is mooi, kindertjes, en niemand stapt er graag uit! En onthouden jullie allemaal alvast dit: een hond komt moeilijker vooruit als hij klimmen moet! Waar je later ook zijn zult, wip de hoogte in en laat ze klimmen! Dat is je enige kans op redding. Andersom zul je negen keer van de tien het slachtoffer zijn...

— Vreselijk, man, wat je meegemaakt hebt, zuchtte mama konijn en streelde Pam over zijn rug.

De kleintjes zwegen. Spoedig zouden ook zij met die boze wereld moeten kennis maken en trachten aan al hun vijanden te ontkomen. Ze zouden altijd opgejaagd en in gevaar zijn... Arme konijntjes!

— Een aardige jacht, knorde grootvader tenslotte. Goed gelopen, jongen! Maar ik zou je andere staaltjes kunnen aanhalen!... Vergeet nooit één ding: blijf kalm en verlies je hoofd niet! Om even iets te noemen: van vrouwen hoef je helemààl niet bang te zijn. Die zijn nog bang van een muis! Gillen en schreeuwen, anders kunnen ze niets! Alleen iemand met een geweer is te vrezen, geloof me. De rest van de gevaren kom je met list en rennen te boven.

» En nu naar bed!... besloot grootvader. Morgen, heel in de vroegte gaan we weer naar de klaverwei. Dan slapen de mensen en liggen hun honden vast. Je ziet wel aan mij, dat je stokoud kunt worden, ondanks al die vreselijke gevaren... Vooruit, wel te rusten, en tot morgen!...

Onze Knollentuin

PROPAGANDA IN DE WOESTIJN
Tekenknol van DE GEVLEUGELDE ROOF-RIDDER uit Wilrijk.

We steken van wal met een eresaluut aan **MARCEL** en alle mannen van de F.T.C.-club, die blijkens hun clubkrant weer uitstekend hun best gedaan hebben ! De medewerking van **FRANK** uit Merksem, die Snuffel kent als een te waarderen kracht, zal zeker aan het clubblad ten goede komen. Geen rakkeresjes in de club, goed zo ! Graag zie ik het werk voor jullie prijskamp na en beloof jullie, de twee beste knollen in onze knollentuin te planten. Veel succes !

LOUIS S. uit **Sint Genesius Rode** ziet hier zijn opstelknolletje aan de schoot der aarde toevertrouwd. Anders nog veel fouten, Louis ! Nog meer waren er in je dichtknol en je tekenknollen zijn vlakaf slordig. Volgende keer beter !

EEN MUS VERTELT HAAR LEVENSGESCHIEDENIS

Het was een zonnige zomerdag toen ik met een geweldige stoot mijn nauw schelpenhok stukstiet en aldus het levenslicht zag. M'n ouders brachten mij met nog enige broertjes en zusjes groot of liever. Ik kon nauwelijks fladderen, toen ik de wijde wereld introk. Mijn moeder had me al zo vaak voorgesjilpt dat ik moest oppassen voor wolfsijzers of schietgeweren en in het bijzonders voor de sluwe valse kat. Twee dagen daarna ; toen ik moe geworden was, vond ik een levensgezellin. Wij bouwden samen een nest, wel wat slordig en klein, maar we konden er de winter in afwachten. Op een goeie morgen lag heel de wereld wit van de sneeuw. Nergens vond ik eten. Door de honger geplaagd werd ik in een nauw net van fijne koorden gelokt. Een ruwe hand greep me vast. De man zal mijn borstbeen indrukken en dan is het met me gedaan. Had ik toch maar naar raad van moeder geluisterd. Nu is het te laat !...

BLAUWE TOEKAN uit Oostende.

LOUIS S. uit **Sint Genesius-Rode.**

Laat verder **TARZAN 29.688** Snuffel eens weten, of zijn opstelknollen eigen werk zijn of nageknold ! Een zeer eervolle vermelding voor **ZWARTE LUIPAARD 28.904.** Bijna goed, Robert ! Maar... niet zo lang, kerel ! Lever eens keurig werk, dan kom jij vast en zeker aan de beurt. Eervolle vermelding voor **RED CAMERON** uit Mol.

Deze keer geven we wat meer plaats aan onze dichters-in-de-dop ! Eerst een oude bekende, **ALBERIC uit Heist op den Berg,** die een romantisch gegeven verwerkte.

TERUGKEER

Het donkert in de beukendreef
Hij stapt met haastig, vlugge tred
Langsheen de kale bomen.
En niemand ziet hem komen...

— Na jaren in den vreemde weer
Het vadererf betreden ! —
Hoe juichend klopt hem 't bonzend hart
En vlugger gaan zijn schreden.

En uit de hoeve klinken nu
Heel luid de vreugdekreten.
Hun zoon ! — Hij keerde eind'lijk weer
Nu is 't verdriet vergeten.

ALBERIC uit **Heist op den Berg.**

Tekenknolletje van Mrs **MINIVER** uit Berchem-Antwerpen.

KEN MAYNARD uit **Dendermonde** gaat nog wat onbesuisd te werk. Kijk eens, Ken, hoe scheef je beelden elkaar aankijken !

IDEALISME

Door een poort vol zonnegloren
— Smeltend goud en wierookgeur —
Gingen zij, en vreugdetonen
Stegen, hen de hele deur...

Ach, hoe stralend is die verte,
En hoe diep het hemelblauw,
En hoe sterk zijn onze handen
Voor de hoge levensbouw !

Nooit doet ons een storm wijken,
Als de winden aan 't roeren slaan,
Want wij zijn als sterke dijken
Die het land ter schutse staa

Torst het vaandel, kamerad
Rechtop in der winden stroo
Bundel al uw krachten same
Voor de schone levensdroom !

KEN MAYNARD uit **Dendermo..**

KROLLEKE uit **Lokeren** kan niet in de F.T.C.-club terecht. Maar Snuffel maakt dat goed door twee versknolletjes van haar te planten ! Ze zoekt nog naar een keurige vorm, het rijm rammelt hier en daar, maar en steekt wel een belofte in !

HERINNERINGEN

Een joelende bende, een dansende jeugd,
Twee dromende meisjes, die straalden van vreugd...

De wind voerde weg onze dromen ;
De zon streelde zacht onze haren ;
Een nachtegaal zong in de bomen ;
Het geklots van een boot op de baren...

We keken elkaar vrank in de ogen
En snoerden ons handen ineen.
Uit een bos kwamen vogels gevlogen
Toen heb ik gedacht aan ons tweeên.

En nu bij 't huiveren van de wind,
Zou ik je stil iets willen vragen :
Als je droef bent, of iets droefs ondervindt,
Ko... ...! Met twee is 't gemakkelijker dragen !

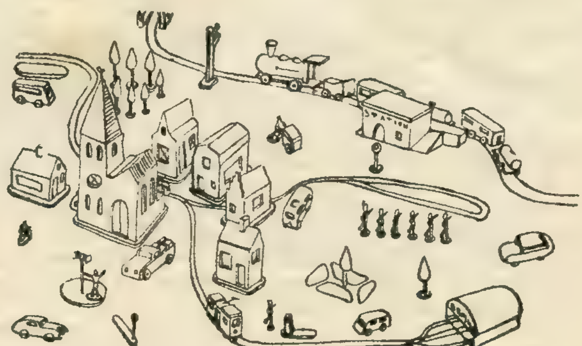
KNOLLEKE uit **Lokeren.**

LENTEGEDACHTEN

Blauwe luchten... Een zonnestraal...
Lichtgroen worden de toppen der bomen.
Had 'n verlangen naar een lief verhaal ;
Een paar ogen, die lachen bij 't dromen...

'n Wondere snaar is in mij gaan zingen...
Dronken van heimwee naar andere landen...
Stilaan de donkere dagen gaan lengen ;
De wilde wind als een zoen op mijn handen.

De roep van een vogel — één vreugdekreet!
d'Onstuimige drang naar de komende lente
Laat nu vergeten zijn, wat 'k vroeger deed :

Speelgoeddorp door BROWN BOMBER

Een bakvis die voor 't eerst de wereld verkende.

De avond heeft milde zachtheid gebracht
Rust komt in veel moegeleefde harten
De lente brengt mee waar ieder naar tracht.
Het lied van 'n vogel, vreugde voor smarten.

KNOLLEKE uit Lokeren.

De versknolletjes van **WITTE VEDER** 29.987 uit **Dilsen** en van **WITTE AREND** 29.432 uit **Beerse** worden ter aanmoediging geplant. Alweer rijmnood en zotte gedachtensprongen ! Jullie zijn geen van beide met je onderwerp klaar gekomen, maar ja, alle begin is moeilijk ! Witte Arend knolde nog een tekening in kleuren. Kijk maar eens uit naar Robbedoes-speldjes in Beerse, Léon ! Robbedoes-rakkers vinden elkaar wel !

De rijke Kabouter, tekenknol van **BLAUWE TOEKAN 26.438** uit Oostende

AVONDMIST OVER DE OUDE MAAS

Stil en rustig valt de avond.
Vredig en kalm op d'aard...
Grauw en duister klimt aan d'horizon
Ril en donker 't grijze mistgewaad.

De kruinen van de bomen wiegen,
Want de sluikse wind vergeet ze niet.
Naar onbekende donkere diepten,
Buigt ootmoedig 't ranke riet.

De avond is nu ingetreden
In de verte flikkert licht na licht.
Wie durft nu nog het veld betreden,
In deze doodse avondstilt ?

O, minnaar der natuur !
Hoe wonder is die pracht ! Hoe groots !
Op dit late avonduur,
't Is koud, maar enig schoon.

WITTE VEDER 29.987 uit **Dilsen.**

DE WIND EN DE VRIEZEMAN

Wind en Vriezeman gingen confereren,
Wie zou het weer dit jaar beheren ?...
Ze kwamen niet goed overeen.
Er kwam twist en ze traden uiteen.

Toen sloeg de gong.
De tweestrijd begon.
Elk joeg door de landen.
En alles was in hun handen !

De Wind trok met maat Regen.
De Vriezeman nam de Maan tot zegen.
Meneer Wind joeg door de bossen.
Maat Regen liet een buitje lossen.

Heer IJskast gooide schuifsel neer.
En 't heertje deed dat keer op keer.
De tweestrijd duurde maanden voort.
Tot eindelijk de zon kwam uit haar oord.

WITTE AREND 29.452 uit **Beerse.**

Nog een eervolle vermelding voor een opstelknol van **OLD SHATTERHAND** en de raadsel- en tekenknollen van **GEBROKEN PIJL.** Laat Piet Kwabbernoot nu vergeten zijn, waar deze rakkers wonen ! Jullie eervolle vermelding is echter verdiend, hoor !

JIM SWEATON 29.569 tekende op lijntjespapier ! Eervolle vermeldingen voor het tekenwerk van **NABUCHODONOSOR** 30.071 uit **Gent, SABU 30.096** uit **Mechelen** aan **Maas, KOPEREN SLANG** 28.481 uit **Oudenaarde, DON QUICHOTE** 27.601 uit **Beverloo, TARZAN** 27.294 uit **Erps-Kwerps, RED RYDER** 25.869 uit **St. Pieters l.eeuw,** de fijne

Een geslaagde spottekening van **BLAUWE TOEKAN 26.438** uit Oostende.

nageknolde tekening van **BLIKSEM JOE 29.812** uit **Destelbergen,** de eigen en nagetekende knol van **WILL SCARLET 29.871** uit **Eisden, REPORTER 17** uit **Leopoldsburg** en **'t Kempenhaantje** 29.445 uit **AS.** Is je naam al niet eerder vermeld, Jozef ? Dan heb je nu toch antwoord. Jij en niemand van de knollentuinende rakkers mag ooit de moed opgeven ! Alleen het beste werk komt in de Knollentuin ! Doe dus trouw je best dan lukt het zeker.

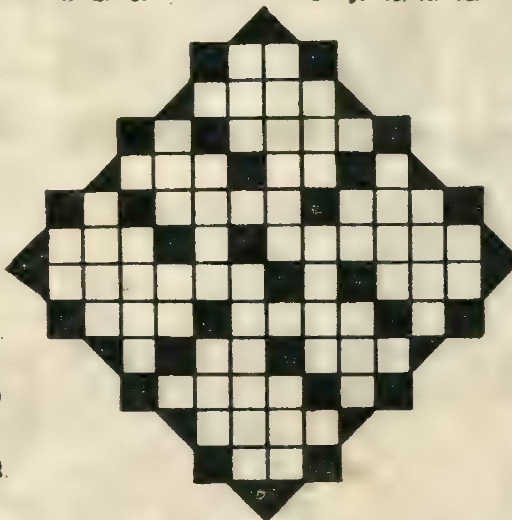
Daar zien we die parel van een Sjarel ! Maar hij kijkt ons de knollentuin uit ! Tot volgende week, knollenplanters ! Heel veel groeten onder het wroeten van Kwabbernoot en jullie opperknollenplanter

SNUFFEL.

Onze Kruiswoordraadsels

HORIZONTAAL

1. Slede. — 2. Boos, toornig. — 3. Dom dier. — 4. Spinrag. - Pers. voornaamw. — 5. Drinkgeld, gift. - Jong schaap. — 6. Ivoor. - Sierstruik. — 7. Weegschaal. - Hevig, sterk. — 8. Schutsluis. - Aardworm. — 9. Daar (bijwoord). - Gekookte brij. — 10. Knevel. — 11. Kleur. — 12. Voorzetsel.

VERTIKAAL

1. Getij. — 2. Afdeling ener school. — 3. Ontwerp, schets. — 4. Strookje wit linnen dat de geestelijken en rechters in ambtsgewaad onder de kin dragen. - Stang van een wiel. — 5. Peulvrucht. - Nauw. 6. Vlaktemaat. - Bruin vlekje op de huid (Zomervlekje op de huid). — 7. Onverwachte overval door de politie. - Klein hert. — 8. Honigwater. - Reinigingsmiddel. — 9. Muzieknoot. - Knaagdier. — 10. Geneesmiddel. — 11. Gemalen graan. — 12. Reeds.

OPLOSSING VAN HET VORIG RAADSEL

Horizontaal : 1. Aria, Va. — 2. Stumper. — 3. Sintels. — 4. Lusteloos. — 5. Os, Ier. — 7. Ets.
Vertikaal : 1. Is. — 2. At. — 4. Ms. — 5. Piloot. — 6. Venus. — 7. Arts. — 8. Et. — 9. Le. — 10. Sl. — 13. Si.

HEERLIJKE JONGENSBOEKEN

HET SPAANS GALJOEN,
door Tudor Watkins.

Eeuwen geleden liep een schip met een rijke goudlading aan boord op de klippen van de Schotse kust te pletter. Niemand heeft ooit enig spoor van het schip teruggevonden, tot enkele jaren geleden een paar jongens een geheimzinnige grot binnendrongen en... Maar laat uw jongens en meisjes liever zelf ontdekken, hoe het verder afliep !

Voor België : Ingebonden : 40 Fr. - Ingenaaid : 30 Fr.
Voor Nederl. : Ingebonden : 3,20 Fl. - Ingenaaid : 2,40 Fl.

BUFFALO BILL,
DE RIDDEI VAN DE PRAIRIE,
door A. Bonneau

Een volledige biografie van deze legendarisch geworden prairieheld. Over zijn eigen rakkersjaren, zijn tochten in de onmetelijke vlakten van het Wilde Westen, zijn triomf in alle steden van de Oude en de Nieuwe Wereld

Voor België : Ingebonden : 40 Fr. - Ingenaaid : 30 Fr.
Voor Nederl. : Ingebonden : 3,20 Fl. - Ingenaaid : 2,40 Fl.

Deze boeken zijn verkrijgbaar in de boekhandel en bij ROBBEDOES, Ommeganckstraat 21, Antwerpen. - Bolwerk Zuid 56, Bergen-op-Zoom

De Leeuw van Vlaanderen

naar het beroemde werk van H. CONSCIENCE

Platen van Wik
scenario van P. DURBIN

... IS DE CHATILLON DE WALLEN VAN DE STAD GENADERD

DE POORTEN ZIJN GESLOTEN EN DE TINNEN BEZET. WAT NU AANGEVANGEN?

WACHTEN TOT UW BROEDER, DE ST. POL, ONS DE NODIGE WERKTUIGEN VOOR DE BESTORMING LAAT BRENGEN.

OP DE WALLEN HEBBEN DE POORTERS HET GEVAAR OPGEMERKT...

KIJK DAAR! EEN HEEL LEGER IN OPMARS!

VLUG! GA DE DEKEN WAARSCHUWEN, JONGEN!

'K LOOP AL, GEZEL.

MOETEN WE HEN ZO MAAR LATEN BEGAAN?

HELAAS, JA ZE ZIJN BUITEN HET BEREIK VAN ONZE PIJLEN

INTUSSEN NIET VER VANDAAR.

MEESTER BREYDEL! DE VIJAND STAAT VOOR DE WALLEN!

TIEN SCHAREN BLIJVEN VOOR DE BURG. DE ANDEREN VOLGEN MIJ!

OP BREYDEL'S TEKEN BEGEVEN DE KLAUWAARTS ZICH NAAR DE STADSWALLEN.

TERWIJL BREYDEL NAAR HET GEVECHT HUNKERT, BESPREKEN MINDER VURIGE POORTERS DE ONZEKERE TOESTAND...

PIETER DE CONINCK, VOORZICHTIG ALS ALTIJD, PLEEGT OVERLEG MET DE OUDEREN

DE TOESTAND IS ZEER ERNSTIG, MEESTER WAT DENKT U TE DOEN?

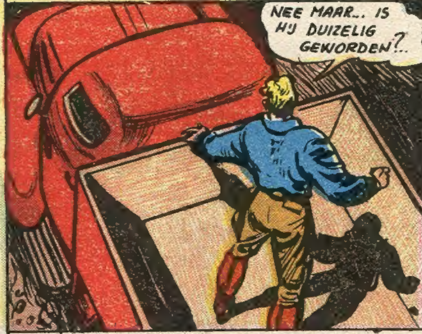
de BLAUWE SPERWER

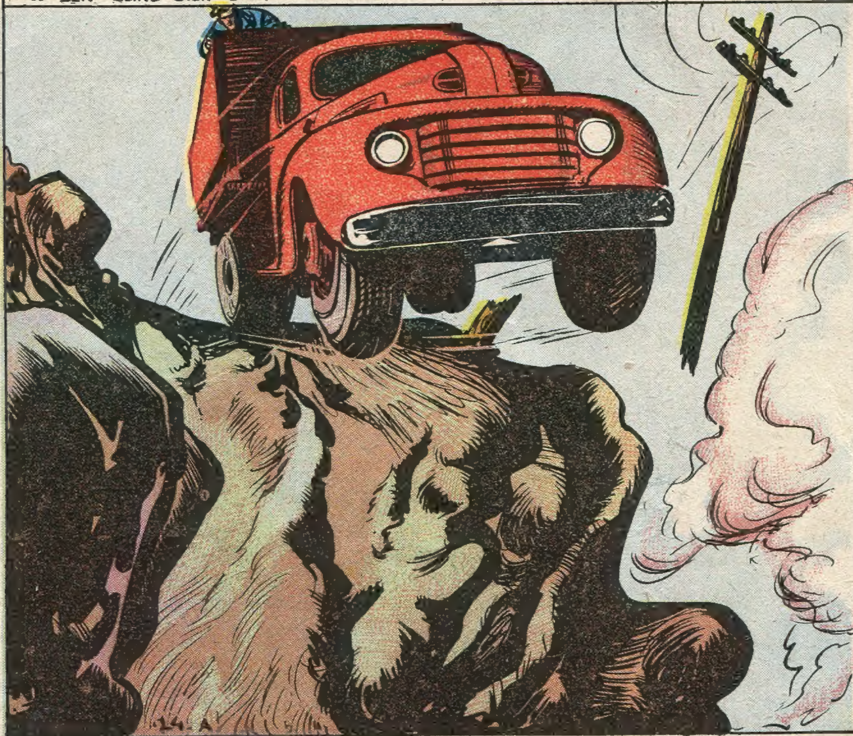
door **Sirius**

ERIK HEEFT ZICH OP DE VRACHTWAGEN GEHESEN, WAARMEE PETER HAWKINS ONTVLUCHT IS. ALS ZE LANGS EEN RAVIJN RIJDEN, SPRINGT HAWKINS UIT DE WAGEN. ZONDER HET TE VERMOEDEN RIJDT ERIK NAAR DE AFGROND.

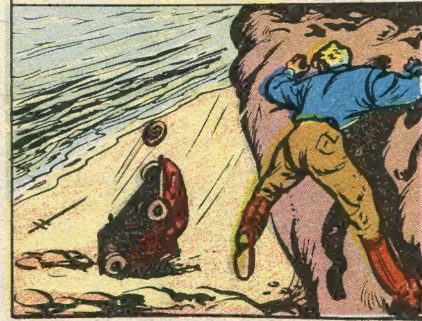
OP HET NIPPERTJE...

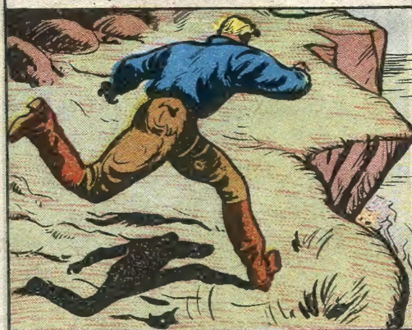

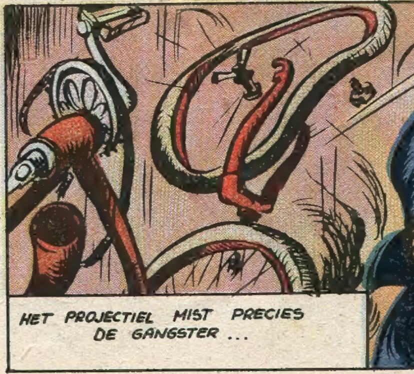

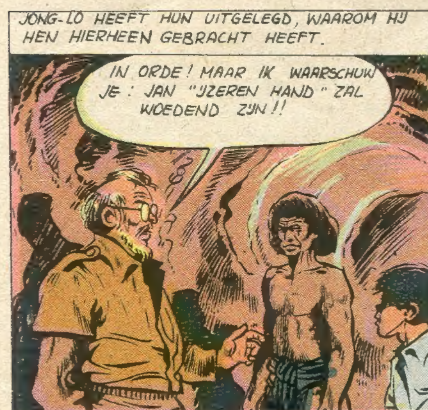

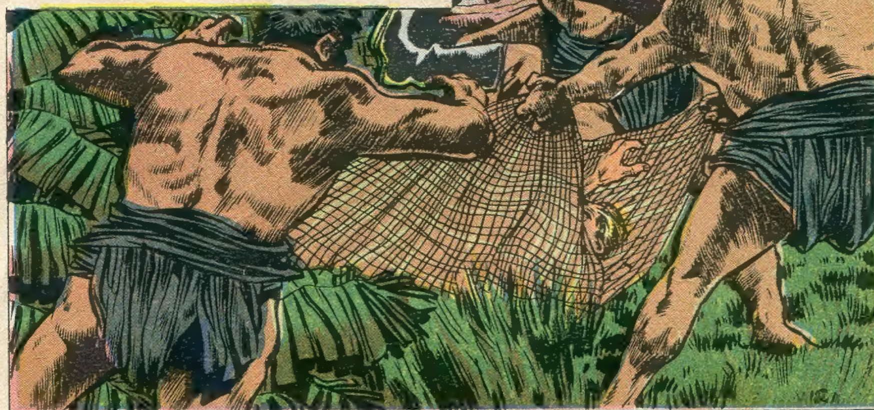

Jan KORDAAT en JEFKE bij de VAT-FENH-LING
DE "VAT-FENH-LING" HEBBEN PROFESSOR BOLS EN JEFKE GEVANGEN GENOMEN, TERWIJL DRIE ANDERE ZICH PROBEREN MEESTER TE MAKEN VAN KORDAAT.

TEGEN DE ROTS GELEUND WACHT KORDAAT DE AANVAL AF...
KOM OP! MAAR JULLIE ZULLEN HET NIET GEMAKKELIJK HEBBEN!

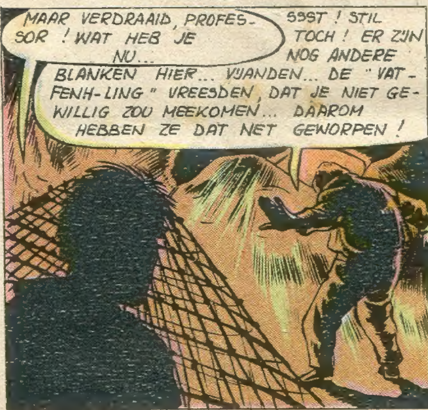

WAT!..O!.. EEN NET!?

AGHO!

JONG-LO HEEFT HUN UITGELEGD, WAAROM HIJ HEN HIERHEEN GEBRACHT HEEFT.
IN ORDE! MAAR IK WAARSCHUW JE: JAN "IJZEREN HAND" ZAL WOEDEND ZIJN!!

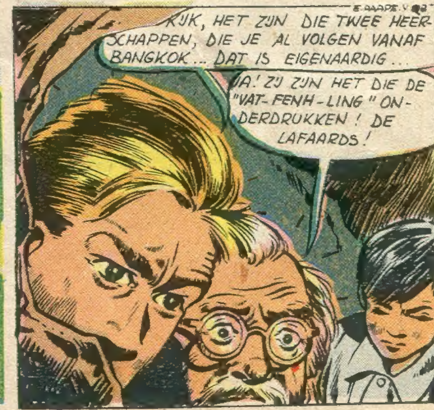

EVEN LATER...
HEMELSE HEMEL!! BOLS! WAAR WACHT JE NOG OP?. DAT ZAL IK HUN BETAALD ZETTEN!
ZEKER! MAAR LAAT ME EERST ZEGGEN, WAAROM ZE DIT GEDAAN HEBBEN...

MAAR VERDRAAID, PROFESSOR! WAT HEB JE NU...
SSST! STIL TOCH! ER ZIJN NOG ANDERE BLANKEN HIER... VIJANDEN... DE "VAT-FENH-LING" VREESDEN, DAT JE NIET GEWILLIG ZOU MEEKOMEN... DAAROM HEBBEN ZE DAT NET GEWORPEN!

OP DAT OGENBLIK...
DIE VLUCHTELINGEN ZULLEN ZEKER NIET NAAR HIER GEKOMEN ZIJN!
TOCH WEL... ER KOMT ROOK UIT DE SPELONKEN...

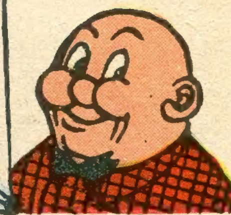

HE! BENDE LUILAKKEN! LUISTERT EENS... WEL KOMT TE VOORSCHIJN! EN EEN BEETJE VLUG. VOORUIT ANTWOORDT DAN TOCH...
PICCO IK GELOOF DAT WE ONZE TIJD VERLIEZEN...

WE MOETEN ER MET DE GROVE BORSTEL DOORGAAN!

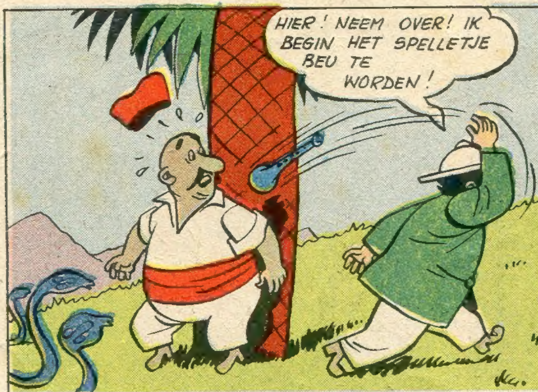

KIJK, HET ZIJN DIE TWEE HEERSCHAPPEN, DIE JE AL VOLGEN VANAF BANGKOK... DAT IS EIGENAARDIG...
JA! ZIJ ZIJN HET DIE DE "VAT-FENH-LING" ONDERDRUKKEN! DE LAFAARDS!

de BAARD en de KALE

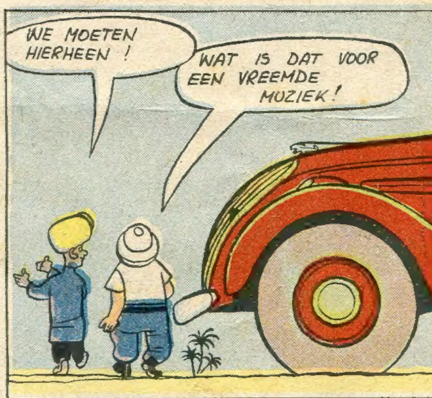

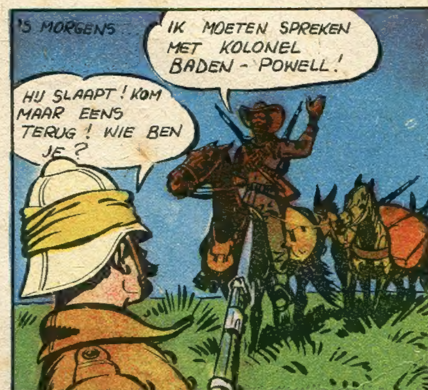

BADEN-POWELL

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.